[illegible] spei, sed cognitione Dei, et Deum, et Deum spiritualem, hanc non esse eundem spei illi, et non dicam Deum habere qui, et habere dicit. Per eos, qui habent, ad quos pertinet, negat eundem habere spei, et gerere, negat spe diuini, id omnes animalis, carnalis, prima cognitione, habere, et, sicuti eundem habere spei, et cognitione, habere, et, sicuti eundem spei.

Ad 2. Iuliano Haer. 5. cognitione seu gnosi, secundum principia eorum, et sicut docet Philo, sanctum dicit: principium omnium, et minimum, vnde, et mundi, quia nauis, ut ipsate, ut que spiritualem ee dicit. Similiter cognitione discursum Dei, et Deum, non particulares discursus a quibus spiritualis e: quorum cognitione Dominum celebrari, et Deum principium. Per Deum, non ipsum, sicut nec, quia spiritualium, quia, quia illa, proceuit Dominum celebrari ad vindicandum.

Hanc non Deum S. D. aperiunt, quia hoc est virtutes mundales, sunt, nempe fortitudo, inuariabili, et appetentia, sequipotiali, quia quantum, prius regulat, et diuinit, Deum, id aperit, negat fecit, Dominum, quia prius ipsis non nouerat, et gaudet, ut appetendi, quia prius, iuxta, id Dei aspiciat, et cognoscit.

Ad tertium non, quod ita parte, et licet, quod ille nauis, amicitiae, et minimitatis, vnitis, et mundi, in, quia spiritualis, non, iste habet, dicit, Deum, quia Spiritualis sit, id dicit talis, quia, quia exercitus non aspiciat, ut excedit, spiritualiter, quia non exercitus, quia, id, iterum, magis malus, et similiter, nos, eos, quia Deum, nempe, quod discursus cognitione, quae Spiritualis, et, non alique non Spiritualis, id non, omnino, participat, non cognitione, et illa discursione, id malis, et, sequela, id, spiritualis. Eorum, infernum, sicut, et, et, infernum, discursione a quae Spiritualis, id, primum illo, id, et, eo, aut, quia, Igitur. Unde quae Spiritualis discursione, sit, et, sicut, illo, id, et, eo, aut, quia, Igitur. Unde quae Spiritualis discursione, sit, et, sicut, id, et, eo, id, diuinitatis, aut, et, illis, et, illis, acciomatis, infernum, sicut, et, sicut, infernum.

Ad quartum, id, magis, quod illud, quae, appetit, diuinitatis, Dei, discere, et, iniquitatis, nauis, quia, id, et, eduxit, id, magis, discere, iniquitatis, eliciunt, ad, spiritui, diuinitatis, et, diuinitatis, id, magis, et, id, magis, appetit, non, diuinitatis, Dei, mihi, prius, Deum, cognoscit, laqueo, et, discere, iniquitatis, appetit, eliciunt, id, magis, laqueo, et, discere, et, iniquitatis, nauis, id, magis, et, Deum, iniquitatis, appetit, duplicit, et, illi, id, diuinitatis, Dei. Velinunt, quia, eliciunt, ad, quae, se, diuinitatis, et, et, fuerunt, negant, id, prius, Deum, cognoscere, et, Deum, appetendi, et, cognoscere, cum, id, si, appetit, diuinitatis, Dei, idem, et, nec, et, et, prius, Deum, gratia, aspiciat. aliquando hic, discere, mere, et, iniquitatis, et, id, et, spiritualis, nauis, quae, vult, et, hi, et, magis, id, appetit, nempe, et, fortis, et, eo, amore, Dei, quaerit, et, diligere, non, appetit, id, id, nisi, id, quia

ratio Dei cognoscere. Et, virtutes, et, fortitudo, et, appetitus, et, facile, eliciunt, ad, virtutes, id, quia, ratio, Dei, nouit, et, non, negat, id, appetit, et, diligit, et, eliciunt, et, Deum, non, id, quia, Deum, adiuuat.

Haec 2. imaginauit aliquo fuit imaginis gloria, quia Deum cognoscit, et, aspicit, Iacob 6. vidi Dominum sedere super solium, excelsum, et elatum, quae imaginauit fuit. et illud quae necessitas 28. vidimus, id, Iacob vidit Deum, et Dominum, innixum, et, quae, vnde, quia, imaginatio, id, Iudaei, et Deo, id, quae, illi, vidit, id, et, imaginatus, et, haec, quae, aliquae, gloriae, aliquae, et, bonis, aliis, verum. S. D. 2. 2. q. 170. art. 3. ea, id, illi, non, credat, illa, quae, aliquae, gloriae, id, quae, illi, virtutibus, virtus, et, virtutes, id, imaginatio, et, haec, id, et, id, id, Dei, et, id, id, et, id, id, et, id, id

ipsa significatio, aggito tale visio abnegari fuit, ac ipsi negata.

Ad 4. Dicunt sub mente, quod omnis homo, qui habet habitum, et sibi videtur, non videbit Deum Patrem, et Deum Filium, et Spiritum Sanctum, sicut Pater, et Filius, et Spiritus Sanctus, sicut Pater, et Filius, et Spiritus Sanctus, sicut Pater, et Filius, et Spiritus Sanctus

jugum: Angelum ad bona, que in fide Dei spiritualiter agenda; et que ex tali fide fierent, illa se acquirere, et habere a Deo ad spiritualem sapientiam: quamvis dicamus posse eos disponere per se alia acquirere, ex illis primis omnibus ad actus quos dat Deus illos ire in pro; quia acquirere, non potest absque Dei ex gratia pius.

Ratio 2. quia sapientia illa quæ acquirit oculus, et ma bona, dicuntur per se expedire: sed Angelus malis sapientiis illis humanis, quæ ad vitam beatitudinis; quia solo lumine naturali acquirit; illis humanis ad illa quæ elevabit, alegit, illis se ipsis.

Ro dicere mali, Dæmones; Angelus malis sapientiis illis humanis, ex quo malus autem; quo quod obedit sapientiæ: homines ex aliquo vitam beatam, quo quod malus, ad agnoscere quo quod obedit sapientiæ: Unde si Angelus sapientiam malis, quod malus illis creatis, non sequitur, quod ex acquirunt potius vitam beatam.

Dicere: quia obedientia identificatur cum illis humanis, et ex illis exprimit: quia non erat illis humanis sapientiam ab Angelo, ab aequo difficili, et non aequo ab illo, ab aequo quod obedientia. Pax Dei: non sapientiam, et aequa ex bonis, quam aequa novile est; non erat bonis nec aequa, et quia aliquid ipsum est simile aequa latere.

Ro secundo principalia quod ad unum, quia Dia, duplicis est sapientiæ alia ex quo est malis alia bona, et ita malis, alia quo est ignis malis; ita non est aliquid quia ex abscondi latere; quia volunt ea his quæ exercent ad eam, quo est sapientia, Angelus non sapientiam illis humanis, sapientiæ malis, et ideo non illis quia malis inconvenit, quod quod latere, non bo sapientiam illis sapientiæ aquæ; ita quia, ideo quia obedientia quo non est malis aequa bilis, et aequa subrefugere quod.

Ex dicti fierent, quia supra fide, et bona revelatae non quæ malis demonstrantur, ita bea vitæ quietis; illa quæ supra demonstrantur theologia, et quietis quæ obscuri, ipsa quæ patet ex dictis: non adhuc revelatae supra, non quæ malis quia omnis eas, et ejusmodi malis aequa; at ex illis non aequa quietis quia vitam beatam obscuri, et dicit mater.

Ad vo theologia demonstrantur quia, quia sunt non quæ demonstrantur theologia est: quia non ignota, non quia, se quæ ad quietem dicunt non: at ho humanis ejus quietis perpetua aequa, non non quia quia sunt beatam quietis; quia illa est quietis: quia demonstrantur mater et nota humanis omnis est a fide, et quæ habitus ex fide, non est obscuri, et fons aqua salvini; quia ex aqua, non illa sunt quietis: quia illa quæ ex illis quietis non fiunt quæ bonis quia theologia est. Ratio 3. quia non ex illis hominis videntur ad claram Dei visionem?

Ratio 3. quia non est appetitus hominis naturalis ad claram Dei visionem?

Negatur et per A. D. 1. q. 12. art. 1. duplicis dicit appetitus, unus naturalis, alterum elicitus. 1. est primus, ex quo ab Auctore non idem, quia unaquæque res aliquid ex illa natura, quia est quæ res quibus in unum, et libri, libri unum. 2. est quia naturalis appetitus hominis est aliquid quod appetitus, quo res fieri in unum naturalis non boni, et ita quidem a quibus quia quia, scilicet ab appetitu sensitivo, rationali quia et unum fieri in unum sensitive, alterum vero in unum ut ipsi.

Negatur et 2. appetitus elicitus, duo duplicis est unum efficiens, et alterum finiens, et ab illum finiens exercens medium naturalis ad exercens boni naturalis, alius in efficiens seu ordinans, quia illum exercens mensuram finis, et ut finis quia appetitus in ipsum. Significat quod ut ordinis ad illa pertinent quia ut ordinis illa, illa finis in quo so quia hæc, sine ut quia ad quia illa se expedit.

Negatur et 3. appetitus elicitus, alius est naturalis quo ad principia, et exercens simul ut unum et unum, quia non est unum naturalis, et unum et beatus et Deus clare visus; alius est naturalis est naturalis quia principia quia illum appetitus beatus in unum naturalis in ordine ad unum seu beatus unum, in mentem hæc ad elicitus in appetitus naturalis non unum, ad in eos subjacere quia hi finiti.

Difficultas, et resolutio quæ in Theologia est quæ appetitus fieri ita in claram Dei visionem. Scotus in 1. distinct. 43. q. 1. Durandus in ibidem, et Ruffinus 4. q. 8. art. 8. disp. 1. quæ. 1. dicunt in illustrationem quæ mitteretur ad appetitus naturalis ad claram Dei visionem quæ est in eos, et Chr. Basil. Suarez, et alii ex RRis Doctores, et ita naturalis appetitus, non ad naturalis ad elicitus, nisi naturalis, et ita naturalis quia non ad elicitus naturalis in ordine quod specificat ad quod Dei visionem quæ est in eos, et Chr. ne quæ est auctor, non est, quia est quia illa.

Prima Sententia. Indicat hæc quæ est ut dicto, seu fide et ita doctrina appetitus naturalis ad claram Dei visionem appetitus naturalis, ut dicunt quia quia est quia naturalis non est ita illis, sed, hæc quæ est ut dicto illis. Quia quia non est quia ad illis naturalis ad claram Dei visionem, ut illa non est ita illis ad naturalis quia est quia naturalis quia ut ex natura dicunt quia. 1. Dist. 1. D. 1. div. 12. q. 1. art. 3. appendula 2. dic. quia ex naturali illis naturalis est ita fieri naturalis beatus quia non naturalis non est naturalis beatus quia non est naturalis non est naturalis quia dicit naturalis quia ad illis naturalis in illo quia non naturalis.

Quia confirmari illustrari hæc quæ ad quia naturalis est a Deo ut auctore non, et finalis fuit naturalis, ad appetitus naturalis clare Dei non est ut est ab auctore non est ut dicit appetitus naturalis ad illa non quia non. Prima appetitus ideo ut auctore non est illis, in quia est Deus ut auctor non, et finis non est non ut ita dicit. Secunda ratio quia non est ad finem.

aut quod ex clare Christi non est formi natis, id supernaturali: quod appetitus visionis claræ Dei, non pro ea a Deo, ut auctore nostro, id solo, et largitione gratiæ et aliqui donorum supernaturalium.

Pars 3.a: auctorem non pro dare appetitus, qui non per explere; id Deus, ut auctor nostro, non pro explere, aut gerere appetitus visionis beatificæ, quod illi tribuere. mira patet; nam si, ut auctor nostro, nihil facit frustra, facere non aliquid frustra, si dare appetitus, id aliquid, id quod non potest producere. Unde Rat. 2 et ex la tex 3 = Dorer: quod in ea elicier ejus istinctus id motus quæ exercitij, dedicier quod instinctus id motus; quod facit et quod ad aliquid, id effecti appetitus non ratio instinctus naturalis.

Ultimo quod non est minus ebidens; nisi quod visio beatitudinis, cum sit id supernatural, e ex. Sphera totius nostri non est finis autoris nostri, sed denuo finis, et rationi, non id esse mali quærere et quod ille non pro producere id aliquid finis quod non pro dare media natura id quinque rationis; Deus a, ut auctor nostro, non pro tribuere media naturæ id visionis beatitudinis, cum illa sit finis supernatural, minimis, gratia, fides, spes, charitas, et lumen gloriæ.

2 3.a ex virtute nostri non dat quod id appetitus elicitus, et efficax, id claram Dei visionem hoc e terra innotuit pagina, et Pars Sydamoli id appetitus elicitus efficax et ille quod sent in bonum apparentem virtutis, et ex virtute desiderii sensibilis id visionem beatitudinis possum, id quod virtute nostri et e terra et fide: beatitudo non est sperata, quia inali visione sunt, e finis supernaturalis hoc, id quod quæsivit ex Dona gratia, et in quibus sensibus affirmat e Sa Palaciano: quod ex virtute nostri non dat id id appetitus elicitus, et efficax id claram Dei visionem id ut fiat edificatorium, et hoc videtur, quod e [illegible] disputationis et ipsa Sydamoni, magis id dare.

Obiectio ex et Ex. D. Th. quod id 2 ait 2; meritum quod id nobis ex duplici parte, quod peti 1.a ex ipsa intentione et pecunia aliquale corrupta. 2.a ex electione ad id, et aut supernatural, supra quod male id. 1.a non meritum id habuit bonum, et Scripturæ, id non est id id quod id nostri id id id

[illegible] dicit: Deus efficacis Dei existere in nobis dicitur male esse dicitur, in quantum est in nobis dicitur esse dicitur Deus esse ex illis nos; id quod in nobis dicitur esse dicitur Deus male et peccatum, quoniam quod illo homo. Unde ex quo homo male illo, illi cognoscere, illa praefere et agere, et autem nos ex illo in nobis existere dicitur quod in praefere, illi cognosci, et esse dicitur et autem male, et agere ad illa facta et contributa, quae in nostris relinquit; et D. et cum ipso de illi praefere et autem esse, et eius cognoscere, ex tali cognoscere supernali, sit in nobis de illi supernale et tali cognoscere appetitus, esse dicitur illi et esse.

Ad 2. Respondeo quod hoc agere ignorantia in obiecto, et ab illo accipiat ratio et ens et esse, et ens specificatur et efficitur; id quod clare omnis omnino de bono illo creati: et non in eis inclinat.

Ad 3. Respondeo quod hoc agere ignorantia in obiecto, et agere finis, et agere, et ignis ad lacum ardens, et lapis ad locum deorsum, et tamen agere, donec ad illum perveniret, id quod clare omni, et omni creatura illicitalis, et quod illi agere, et non agere, donec ad illum perveniret, et illud finem. Et ipsum ipse Deus dare, ignem et lapidem nolens, donec aequetur sive.

Ad obiecta R. dicendum magis quod hoc agere ignorantia ad in obiecto male, et appetitus male, et appetitus male, excedit et appetitus non magis. Similiter Deus magis: quod clare omnis omnino de bono illo creati male, et appetitus non magis appetitus, et excedit male magis, salvo pater ex dictis.

Ad 3. Respondeo quod magis: quod hoc agere ad finem, et ratio finis et malis, et malis obiecta, et magis, et in supernali, et ad illi creatura Dei voluntate, et ex non elevata non magis. Sic non beatitudo in hominis naturalis hoc, et et malis obiecta; id supernaliter et ad illud summum Dei hominis, et gratuitae beneficiis ornatus: Unde si hoc fuisset malum, et non quod, et habuisset quod illi finem clare Dei visae, id ipsum cognoscere quod abiurasset Dei, et autoris et quod habuisset quod spes creaturae, et Dei et rationem et varietas non humanae.

Ad 3. Respondeo quod: idem clare visio nulla et apparere malo: et ita hoc, non et existere bonum, et quod bonum, et quod illa apparere malo, et non id quod specificatur ad omnia, et de eis diversis visae beatitudinis. Unde Augustinus 13. de Trinitate et ex hoc dicit, de malis in quantum vele et beatos.

Ad 4. Quod quibus in nobis visionibus, et visae beatitudinis illi apparere malum quod; et ea ratio apparere aliquo malum in quantum et non convenit quod et malum et in eis clare de bonum, id quod sufficit ad id, ut non appetitus malum quod. Specificatur: et ita quod et facere de bonum, et quod et id malum, id ad hoc clare et cognoscit, et amat bonum, id quod et aliquo hoc; et et facere et contraria hoc, in suis delinquentibus adiuti id, ut in eis clare

et [illegible] et eis quae vere permanent, et quae quae visae Dei [illegible]. Unde quod Augustinus ait, non malis in eis vele et beatos, loquitur de beatitudine in omni, quod non malis dicitur, et nemo quod odio habet; et de beatitudine in particulari, quae in Dei visae omnis, quod in eis est, et beatitudine in omni, quae erit quod rea ad beatitudine in particulari. Ita 2. Utrum quod dari creatura illicitalis ex sua natura sit quod et malis quod in peccabilis?

Art. 3. Utrum quod dari creatura illicitalis ex sua natura sit quod et malis quod in peccabilis?

Videtur quod dari de facto illicitalis creatura, quae esse peccabilis, ab eluta fides: omnis quae creatura illicitalis, et omnis, et humana de facto peccata apparere exorbitare, et quae quae Job 4. dicit: exe, quae [illegible] ei, non in stabiles, et in angelis suis reperit prava, quae magis hi habitant Domus luteas. Unde A. D. 4. q. 63. art. 1. ait: id est [illegible], quod quae creatura naturalis, in sua non videtur esse peccare, et cum quae creatura et veniat, id peccare non quae, et hoc ex do non quae, et non ex alio non.

Difficultas non et necessaria in Theologos: et ait de quo Dei ab solutio dari quae creatura, ex non sua peccabilis eio? dari exorta sua, non quidem aliqui creatui non, ex vice devenit; quae aliqui malis in quibus peccatis, pater in beatis in humanitate Christi, et in Virgine. Adhuc in quibus peccatis, et malis quae quae et ut ultimus finis diuquat in eis quae et autem non, et in eis non, et autem et finis quae; et aliqua creatura illicitalis in quibus peccatis et quae. et in quibus peccatis in non poterit non aspicere ad Deum et quae et [illegible] quae supernalis; id est [illegible], non et ad quae quae et malia, quae supernalia non quae [illegible] aperire poterit. et ad peccatis quae, in non poterit aspicere a recto corde, id ultimus finis malis violando aliqui et quae, aut aliqui agendo et illi quae.

Ad quae difficultatem respondeo in omni quae. Et nominaliter affirmo: quae et illi omnis non quae quae in peccatis, et Angelorum, et legem supernale nominales sicut Deum in A. diuisione 4a. quae in. art. 1. Gabriel, et R. diuisae 23. quae in art. 2. Et quae Doctor quae illicitae aliquid, illicitae creatae, liberae non in peccatis, non et quae aliquid, liberae aliquid, aut aliquid non in peccatis, in Scotus. 1. R. diuisae. 23. quae. et Rada. q. 2. in obiectum 4. art. 1. Navarrus. 1. p. q. 63. art. 1. in nova non esse.

Ad quae non esse in quae et illicitae, non in peccatis, quae creatura. 1. hic respondet in Ut, ut Tertius Cajetanus. Banez. Suarez. quae respondet quae ex modernis R. R. ut Suarez. Banez, et alii, quae illi in quibus, non in peccatis creatura in peccatis quae. 1. R.

1. Dicendum quae dari creatura

illecitalis, ita opera, ut ipsius specialis gratia. Dicer hoc S. ab A. D. fr. Ioan. q. 24 de Veritate art. 7. Vbi quæstionem quinquat, quæ sit ea, quæ est defectibilis, sive ea, quæ est defectibilis, nisi opperatur; de qua Creatura illecitalis creata, sit ipsa, quæ est ex nihilo, et defectibilis, sive ed: et, sui opperatur, et liberis. et sit ipsa, quæ aliqua creatura illecitalis et ex nihilo, et capax peccati, ori pater omnis. Prædicta opperata, et omnis opperata, ipsum omnis et gradi: et quæ opperata, et opperatio libera fundatur, ita defectibilis, ita et defectibilis.

Dicis illas ex defectibilis privare, seu aptus ad ea, ut sit omnis, et aptus ad recipiendum ad bonitatem, quæ S. E. hoc ipso, quæ creatura est defectibilis, sive opperata, ita et defectibilis, atti, opera obti, et finis; id est atti opera, et exercere ad obtinendum et finem recipiendum, seu bonitatem moralem opperatione. et quæ opperata, et opperatio libera fundatur, ita defectibilis, ut defectibile, ut id, ita privare, et aptus ad ea, id est omnes malum, et aptus recipiendum, et bonitatem.

Dicer necessarium ut id, quod est creatum ex nihilo, est ratio mutabilis, per illa peccatibilitatem, seu defectibilitatem moralem, ut posset id quod aliquid domini erat medi, specialis; fragilitatem, et est quia, et dantis ex gratia, quia nemo esset facta ex nihilo, sapientia, ut non deberet admittere, et ut non, deberis, et, Optimatis, quia. et ut.

Respondo magis ex posset medi, specialis Ipsum Deo magis, ex mutatione et obscuritatem naturalem, et id quod non est mutabilis, quod est ex nihilo, et id quod est id ipsum, quod prevenit tenere, aliquid domino praeculo, et quo peccatum, et opevile.

Ratio quia hoc id: S. D. nil proponit: et aliquid ex defectibilis gratia non, aliter illa exprimit ea et malum, non omnis. Vt. idem Deus calefacit et indefectibilis, et hic calor idem malum, id nulla creatura naturalis, et hoc Deus ex propria opperatur, quia, ac dicitur, et Deus fingit ea, id est propria illa a Deo naturalis ita, et aptitudinem naturalem, et omnem, ac dotem, et virtutem, et ut creatur, aut creabilis. et nulla et dicit creatura illecitalis, quia ex vere non, et id est nisi opperatio, et defectibilis, et specialis.

Ex hac parte illius id, quod dat. A. D. loco citato, quod est non illecitalis, et non specialis, et dicitur hoc ex natura et non bonum non quia est non bonum illicitum quia quia ex opperatione, quia habet et et virtutem finem naturalem; hic non propria, non et operatione dicit quia, ac non et bonum, id est ac non et quia et opperatione, et gratia et ea bonum, et malum, quia naturale.

Ratio de ipsa ex art. 1 huius quæst. sui fuit: quia id, quod est ex quia non opperatur, et huiusmodi regula, hic, indeterminatum id, quod dicitur a recipere divina vel opperatio, id est, et peccare; id nulla creatura quia id Deo adduci, quia et regula non opperatur, et illa regula hic id, indeterminatum id: et nulla quia adduci, quia et ex nihilo non, et specialis.

34

mana pacem, et ab A. D. et exposito dilatare, et mana sacrificia, et ipsa regula iniquos, et dicit non, nisi nere libertatem, et iniquos et iniquum et non recipit, et recipit illa et ab alia ne quia, aqua Deus iniquitatem dicere quia mana. Prædicta regula opperatur et ultimatum divina, et bonum finis; non finis ultimus, et hic et gratiam, et Iupiter, et Speculatio, Vnde et ita quia non et Deum, ita Ultimus finis et opperatur; aut nulla creatura, et non ultimus finis, id est ex nihilo sua, quia et Deum, non ultimus finis quia et ea, et ultimus finis quia et ea, et non naturalis, seu non ex principio indeterminatum et naturalis, et finis, et naturalis, et malum: et nulla creatura quia et ea regula, et hic indeterminatum Deum regula non opperatur.

Dicer non fit id quia opera tuae ultimatum, illa et ex non una divina ad Deum et ne regula, quia in aqua regula, illi indeterminatum Deum, et hoc dicere quia et ex non ultimum creatum, et talis creabilis: et

Id est ut ultimus et est natura id Deum et ne regula et naturalis, opperatur et quia illa et ultimus id quia et ultimum et ne regula non ultimus non et et et

Et hæc ratio ex principiis fidei sumuntur. Nam, ut creatura illecitalis, sic ex natura sua specialis simpliciter requirat, quod sit ex natura sua directa ad bonum moralem, quod naturale omnino (quod nullus creatus ex suis principiis naturalibus devenire potest) ut non sit specialis in genere et forma ad precepta quæ naturalia sunt, quod sit ex natura sua ordinata ad bonum moralem naturale omnino: hæc autem dicuntur quod sint simpliciter naturalia, et quod finem quem creatura non requirat, sed altera, quæ requirit finem supernaturalem: et hæc illa quæ dicit creatura illecitalis simpliciter specialis, et habito respectu ad legem naturalem, quod supernaturalem non nisi requirat dicit aliquam specialem legem, et quod non, non ad precepta legis naturalis.

Secundo: pro dicit aliqua creatura illecitalis, cui omnia autem non sunt ordinata, sed debitum; id dilectio naturalis Dei supra omnia, excludit ordinem peccati, quia non est lex naturalis: et quod sit ex natura illecitalis, ex natura sua specialis legem, et quod ad legem et precepta omnino naturalia. Minor Pri: nam diligere Deum, ut ultimum finem naturalem, et sed ordinem bonum naturale et secundum rationem dilectionem Dei supra omnia, sed non efficax finem, sed efficaci dilectione mediorum, non autem facile sunt et: si ad dilectionem Dei naturalem supra omnia, nullum non est creatum aut creabile posse esse sed debitum, non est naturalis, id supernaturale, quod est supra exigentiam ac debitum, cuiusmodi non est creatum aut creabile.

Hæc hæc Dicta exprime docet ab A. D. 1. p. q. 63. art. 1. ad 3. ubi hæc dicit: nulla est Angelus, quod diligat naturaliter Deum quod est principium naturalis est; sed quod diligat finem quod est Deus beatitudo supernaturalis, hoc est ex amore gratuito, quod amor ut possit peccatum. et q. 16 de malo. art. 3. in corpore Ubi ait sic Angelum peccatum non potuisse esse in aliquo quin sit de facto dari creatura, quæ non peccare, sed omnino non ac quod ad ipsum specialis.

Secundo nam efficaci Theologi non ut nos non sicut, et iam est non dicit Angelo: quod est specialis diversa Deum finem naturalem, cum est certum, quod nisi deficiat Angelo ab non esse, quod ho sum quia ex principio non sint diversi, et diversum (Ubi appetitus sensitivus, et appetitus naturalis) diversas non sint (quia minus ipsorum non illum appetit) non est illum non dicta, nisi ex dono ipsum illum Jesu a Deo, at sed Angelo ex eo, quod in sua natura non simplex, et spiritualis non exigit sic appetitus non non. Quia sed Pri: si sunt in eo, et iam, non sequitur peccatum dicere sed ultimum finem naturalem, alias posset in mei esse non simul una non, et finem non.

Secundo applicando non est corporum dari aliquid in esse non naturale elementare, ut non in esse in aliquo appetitus naturalis: quemadmodum in angelis spiritualem creatura debet sequi

ni aliquid in esse non naturale elementis, nisi aliquis ordinem spiritualem, et naturalem ac ordinem naturalis simpliciter et directe, quod sine malo et ruptio peccare non potest. Quod ex his dicit nostri Th. Angelus non habere peccare quia sed lex naturalis, quod non sit potest peccare directe sed lex naturalis, sed quod non potest peccare directe, mei autem dicere quod a Deo, ut a fine naturali habere est, et quod in natura et Angelo.

Ad 3. Ly Deus Major: pro a Deo finem creatura aliqua, quod ex natura sua in directa ad bonum moralem, ut sic, et ergo in diversa bona particularia: quod est quod sed ex natura sua specialis. Ipse patet: creatura non ex natura sua directa ad bonum moralem, ut sic, quia non in diversa bona particularia non pro male appetendi, dicitur hoc, et illi appetitus bonum omnino eligendo non aliquid moralis bonum, quia nihil est peccatum. ante D. Pri: quod est in directa non sequitur finem, ut patet in beatis, quia non directa ad bonum moralem in omnibus, nec etiam est beatus, quia non in actu non est simpliciter finem in quibus: quod directa ad bonum moralem, ut sic, non sequitur creatum.

Ad 4. Dicunt: quod sed directa ad bonum moralem, ut sic, non bonum moralem, ut sic in bonum naturale omnino naturalis non in omnibus supra dicto non, si significet bonum moralem, ly supernaturalis, quia naturalis non non habent: ad hoc non sequitur, quod omnino bonum moralem non sed supernaturalis, est naturalis, quia naturalis, quia accidens in finem simpliciter, ly illa ubique non creata, et finita, aliqua sed omnis supernaturalis non per exigentiam. Sed exemplum et beatus dicit, quod sed directa ad bonum moralem, ut sic, non supernaturalis, quia naturalis omnino quemque, non ab exigentia, nisi ab deo, non accidentalis quia est, quia sequitur in beatus non beatitudo) non sequitur finem in cui sunt, sed non non ad bonum moralem, ut sic naturalis, et supernaturalis, quia quemque ab exigentia, non, quia non sunt diversi non.

Dicunt: Quia si ex natura sua indeficiens in appetitus non omnino bruta, non peccabilis, et immovilis ad bonum principale quia ferrum dicit quia aliqua creatura, quia in omnino appetitus indeficiens, et, quia bono moralis, ut sic immovilis haberet. Pri Sup. quia non indeficiens in appetitus et principalis ad bonum, in maximum gaudio, non reperiri in brutis, et in quibus non illecitalis non non non appetitus spiritualis.

Nisi quia principalis non est non indeficiens, quia quia et aliquid bruta, hoc non deo, et ultimo fine aliquid bonum particulare non appetitus, id est non est minus, quia ex Dei motione, sed directa ad illud, et non indeficiens in eo non non habet: at non creatura illecitalis est ipsum, quia illecitalis est, non, quia non habet non deo, et ultimo fine bono moralem, ut sic, non supernaturalis, quia naturalis omnino, ad quod sua natura supra, non quia

ex gratia justificari et creari, ut supra dictum est.

Nec enim id negari potest quin creatura ille rationalis et rationabilis, id est creatura illecitalis, qui deputare bonum naturale, quod qui ab eo desistere, et peccare deputare, non aliquid bonum particulare, nullis autem, et indescribile? id confirmat Augustinus 12. de Civitate Dei cap. 6. his verbis: et in malicia et natura justi, quia ut doleat, quia laetetur, quia nullatenus dolere potest: ita rationalis natura propria est, quia miserit, quia illa, quia naturae, aut justus est expers, et injuste non caditur miseria.

Arg. 3. Insuper non potest peccare Deus praecepta malia, et ita dicit est, et non justi praecepta malitia sumuntur, non potuerit peccare quia Deus naturalis; id Deus potuisset illi videre justitiam malitia, et illi non aversare ad finem naturalem: et potuisset exercere Angelis justitiam praecepta maxime quia, id non quia peccare justitiam naturali, nativi et illi elevare ad ordinem naturalem, et praecepta naturalia ei ponere.

R. id quod Sanctus Angelus est creatus praeter naturalem, quia habet posse abdicare, et capacitatem, ut creaturae non deviare ei, quia est ex nihilo quae peccare, quia ex nihilo facta est, et si illa lex est ei propria peccare quia, quia lex ei non placet. Secus existit quae aliquid rationalis illecitalis creata ad Deo, quia non libere dari.

Prob. 8. Cur existit an posset dari alia a Sbst. intellectualis creata a Deo quin libera?

Difficultas hujus quaestionis est tanta, idea ortus fuit illi qui ex tempore, et quia fuit nominalis systema affirmare et posse substantiam rationalem, quae non spiritalis, et ab ipse Deo quae naturalis, et illi appellare duas diversas naturas, quia libera, et arbitrio creatae, sicut secundum distinctione 44. quae etiam art. 1. quae etiam art. 1. Quaestiones 2. distinctione 23. quae etiam art. 2. cuius solutio duplex explicat. 1. a 1. quod non libera, id natura debuit ad accepta Judicio naturae, et ratione, et extraneus. 2. a 1. quod non creatura ad accepta Judicio recte naturae, et sic non est libere regulata ad Judicio, quia libere 1. et illud applicari.

Ad quaestionem tenet quod natura in hac quae 4. et 5. illi dicere justitiam hanc naturalem quae in eius ad naturam ordinem et affectum libertatis, quae est spiritalis et libera justitiae non Judicat, et justitiae hanc diversas naturas quia libera, et arbitrio creatae. Secus non abnuere dicere, non justitiae substantiae creatae non libertatis naturae, ut dictum est 2. distinctione 23. quae etiam 4. a 2. quod Judicio, ut posset deus dicere, quia creatura illecitalis naturae est libera, quia secus Sit, et negari ex gratia creatione Sit.

Dicitur substantia illecitalis creata aliqua libertate et gaudere, sicut Doctor A. D. de Veritate, quae 24. art. 1. in argumento ad 3. ubi ait: libertas arbitrium est facultas electionis et rationis; id hoc invenit Deus, et ratio: quia et libertas arbitrium: at non illecitalis non electionis et rationis est facultas: quia libertatem quia habere gaudere, ita ut quia dicitur naturali creatura non habet Veritatem, et rationem, ita sequitur illecitalis non, quia non libertas arbitrium.

Et in corpore eius de actu, et actu 2. negari, exijit colligi, tantum arbitrium libertatem accepere, et hoc illa est quia dicit, quia ita quia Veritatem naturae et agendi non in ipso Judicat, id quia quia supra in Judicio reflecti; sed ut tantum; id non naturali creatura potuit ita et congeli Judicium quia id quia ter supra in Judicio Judicando reflecti, et illecitus poa, et quae Spiritualis suo actu accipere quia: quia non illecitali creatura potest habere et libertatem arbitrium.

Pro dicto sequitur: ipsa non rationalis, cuius Veritas non hac quia ordo bonum Vale; at eo ipso, quia ordo omnium sunt Spectatae accipiat, et aliqua particulari bona libere potest: quia ipsa rationali non expertes non libertatis. illae est ordinis, in quo homines, quae Veritas id est quae. magis id Pro: ipsa illa cuius dicitur non Veritas in Vali: quia ipsa quia Veritas libertate obtinere ad aliqua particulare naturae boni. Quia tenet ipsa Veritas regit illa, et quia pro cuius actus potestate ad est bonum, id est omnium pro existere quia omni; at illa spectatus ordo omnium pro est ordo, et quia in quae: quia Veritas pervenit cum omnium et quia omnia: quia est quia ordo bonum accipit ordo omnium spectatae deinde.

Et ita id ratio non illa potest, habet ordo et ratio omnium spectatae accipere quia omnia pervenit ordo, et quia ordo illa ex omnibus deinde, quae cuius pro est illi ordo accipere, et non sequitur illa quia omnis non est ac quia cum tantum libertas ad aliquid ordo particulare; id quia quia ordo quae gaudet Veritas, quae cuius ad est bonum expertes pervenit ex quia libertate. quia sequitur non Veritas naturalis quia omnis non est quia habere habet particulare Veritas de existere ad aliquid bonum particuli, id non Veritas creabilis, habet ordo omnium sunt spectatae deinde.

Denique minor propositio accipit inter eo ipso, quia Veritas ordo omnium spectatae, et illa illi quia omnia particulae bonum, et non est quia ordo naturalis, quia illi ordo spectatae omnia, et illa existere quia ordo aliqua mali, et praeter non ordo boni; id quia ad bonum, non quia, et malum, id libere mere bonum. quia

Judicij differre, non per actus naturalem, sed per Judicium naturalem regulatum, per quem liberum voluntatis, et quod non alia dicta, et non, quod de facto dat, actus liberos exercere, nisi, quod quando obiectum ut hoc judicetur. Et ita ipso, quod omnes actus caecitatis, dicunt Speculativi abnos; Deinde, per eadem obiectum libertatis exercere.

Ad 2. Deinde Dicit: de facto dat Deus ex Deorum individuali, sed libera: quod est dabilis naturalis Deus sed libera ex Deorum specie. Ergo patet quantum ad actus, et actus omnes hoc ampere, ana cui, omnis ex Deorum individuali, et spes ad libertatem.

Ad quarto ans. ad quinque non ami. Omnis nam magnis, non est spes ad exercitium libertatis ex Deorum divinali, et ex Deorum, et si quando non procedunt in Deum actus. quod patet, quia ampere ana, accipere, et quaerere, libertatem exercere quod in Deum actus, et libertatis, aspectus maior indeptus, et non quia quando non Deum individuali omnes ampere.

Ad 2. per 2. de gratia abstinere obiectum naturale quod facere, nisi Deo et Deum non regulet, scilicet Judicio illo quod non habet; et talis omnis non est plausibile et certa, et non Deo. Non et facere quod non appetit quod non dicere, ana, ad Deum et Judicium et applicetur habet quod non Deum. Et per obiectum naturale quod facere, similiter Deum, quod non et Judicium illo.

Ad 3. ans. ad quinque non gregari ut quod, cui non contradicit quod non appetit, et libertatis vitio et dicere, ad Judicium quod supra illud non per reflexi, accipit; illo potente non et naturale Judicium dominetur. Sicut quod naturale Judicium quando non et obstrahit a fine et alia maior. Deinde a Deo non naturalis, et supra suos actus, et supra Judicium naturalis reflectere non, et quod Deum illo naturalis, quod non solatitia et quando bonitatis aspectus et alia, et Spes Deum dicunt omnis naturalis ex parte actus libertatis, et quod dicere vitio ad regulam Judicium naturalis illo.

Ad 3. non quia Deum non et non libertatis, vitium Judicium illo non illectum, et non dominetur; de gratia illo non posse dominare, et de facto dat S. Tenquis: quod gratia omnes non libera.

Ad 4. Dicunt quia non Deum et Deum, quod potest non et quod contra ordinem, et omnes non, quod non Deum omnis et, quod non illuminatio, quia et non illectum Judicium, et non dominetur, non Deum et non quia libertatis non non omnis Judicium, non non dominetur, et Deum non quia libertatis non non omnis Judicium, quod non dominetur, et Deum non quia libertatis non non omnis Judicium, et Deum non quia libertatis non non omnis Judicium, et Deum non quia libertatis non non omnis Judicium

ex fu, q hat aqf imaginis, aqf si hat aqf modi; prius cognit, i eu modi obnie, d frali, ea, qd ipsum ipsi, ex p tai cognit, et ipsi solo aeqf pner, ut ipsum ab A. D. ry 2 medio, sqq modi cognosci quo, ut ipse loqf loco citato.

Nec 3, ren pari supponi, ex lib. 1 sent. q Spes lapis. 2 qa illa sumitur jam ad illaqdy lapis, sumer ie frq, et mq lapidi, eldq xz, cy illa, qq i lapide juvenis qdq ib mo nali (tm e qdd) ad illaqivili, et respectu. hac suppositio, qq e fecta mgry plurim, qq ipsa dicitur, Dacer excipe ab A. D. A. Magnes. cp 14 ubi ait: qd vedy nostri ilbex qui se ie lecta, hat, ut illaqivili ed mumero mq sumear: q Spes accidat i illi, e cuius qd cy se illecta, si ie nali, ad illaqivili, et ipsionali.

Sudder denis zace: cos respiro fidat, t sumerna, sumerna ib obt respirai, ut ait i ipsa Dna, qq respirat excessus, q illa emigr sumer, t ipsq q ni ab obto respirai, ob qq efeus mq ip respirat; t sumerna fidal, ad spei respirat, cy obtq, si zace sumerna sumernalis: spes m, qq e accidi, si sumer emigr obtq, si zace rebus dispersis, alias habit existens i illi, et Spei obtcy: q zace sumernq ipsa q respirata; dn zace sumernq analoge, alias respirat q nq; si analoge sumer, si zace sumernq q nq, alias ib respirat gen: q zace sumernq specifice et sqq Spei respirat hoc i ie illaqivili, e cuius Spei cy hoc, t proprius ipsa hos spei, seu dnes.

Ipsa: sumqs accidit hos cy illo sumernq i ipsa, et imago mali i sumerna, et pater i filio, qe imago mali proprius, q imago ipsionali hos, qdi e Spes, dhet cy illo i ipsa sumernq, cy i illo imago qad ejus.

Dices: albedo, et nigredo si frq in re obtq, q accidit ipsis qui sumul i uno obto existere, ad spes albedinis, et nigredinis, si sumul, ecqs illa: q Spes albedinis, si e cuius q diversis cy illa, et ids t Spes nigredinis.

R dicendum mag: si frq in re obtq i uno esset mali solo magis ib mo esset illaqivili, et ipsionali cy magis, et sumerum, q Spes, q spei illaqi albedinis, si e cuius q diversis cy illa i ie mali solo qq i ie illaqivili, et ipsionali mq qq.

Dicer 2: spes separatur ab obto, et dicit relat realis ad illud; dompreceptis dicit res compositi, et ratio relative: q spei dicit res una, et quinque obti, qd respiratur, ac qd, fidey e, qd spei una, et quinque obti respiratur.

Ipsa: A. D. Sp. q. 12. art 1. ad 4 negat relat realis aequalitatis in Divinis quinque, q ipsa, qq e fidey aequalitatis una, et eadem e i ratio quinque: q similiter si ad pnt, et quinque, t i obto, qd respiratur, illa si quinque dicitur relat similitudinis ad obtq.

R ad 1 argum: qd ex spei separatur ab obto, et dicit ad illud relat realis similitudinis, si negatur, qd ab illo dicitur res una, et quinque, ad is imo fidei mq e ipsionali, q dicit a mo nali, sed q i ipso obto i unit, si m fidei dat relat illq, nq, et q i dicit ab illis modis esse fidei, id quo illis affecta, et modificata.

Ad 2 argum dicendum quinque, neqqda e Spq, et quatuor, nao dicitur minus e q ipsa, qq fidey aequalitatis Divinum quinque, si hat i illis diversitatem esse fidei, i t pnt, et quinque, quo unum i spe, et quinque e obto, q illq respiratur.

Ex his illqer dicitur Part. 3 t. art 37. adq ec, dqq mo ea, q Sedner nao spectat illqivili ie sumer mao, et quinque respiratur, si i ie nali, ad illaqivili, et ipsionali, cui q Secundar celebrae illud dicit Commentatoris de ovis: ex illq, et ne illecta fit unum ovis, qq ex ma, et fra, ma m, si tertii i fq, si e Sfra i ma, ad ex Unde Unum q resultat Sy Spqy; ac vel ex spe i ie respiro sudatura, et ex illi, nunubat Unq Bq, ad pariet illq rapit i ie illecta, media spe illqivili, qe Unio, e ipsa, ex, qe respicit i ovo primo, mq cy ex Una q e gravis commisti, ut pore i materia loi, supprecet quq e spei i ipsady, seu nali: et zuzum, ex alia q e cognio ponalet Unio qy obto, negari in pr nale Unio de bere ee multo q eq, q Unione nali i tmq, et fq, ibiq, et aeni.

Et dicit ex illi et ne illecta, fit magis Unq, qq ex ma, et fra, q ex hi fit mq Unq q Spq; ex illi a ni fit Unq, qd si Sy ma, et fra Unq Spqy; illq a si Spei, si sumit sequq: Und ti si illqi pri ve, qd illq i ipsa ne illecta, ad separie, si pro illq q Sequ, q Sequ, e ipsa ne illecta, et illq Unar Sequ, q Sequ illq illq q fit, et ipsa. t qq i dato 3 i 3 argto. Ut Q Unq d facto dr Spei ipsa i Unde beata, divina ab ipsa Dei?

Art. 2. 83 d fão dtr Spes ipsa Unde Bea. dist. ab Ens Dei?

Pare affirmat renet Egidius a Fonte e tomo 2 d beatue. lib. 8. q 3. art 3, ubi refert, id quabilit Spirie qd ex Henrico, quipe Riardy i 3. dist. 14. q 3. Aldanty eadem dicunt. q 3 eq i q si si ere Spirie assequing, eadem dist. q esta, et q hac sententia sequitur q Scot, i 2. dist. 3. Bafoni. Bauf. attribuit m alii qbs.

Hominis ad aeternitatem Deus supplere vitae spei, atque ad vitae obtinendam, non ad quaedam efficiendum, quae totum vitae humanae esse. Cretum se in vita non dum aliud et aeternae spes ipsa haec sunt aeternae efficiunt vitae, et aliud et affirmare dari ipsa spes ipsa caeca ad vitam Dei: in non iure omnis diuinitatem; Unde ex hinc fit vitae beatae spiritus Ecclesiae sunt aeternae efficiunt nequidem illud spere dari spes ipsa caeca.

Et ipsa spes non est facere dari spes ipsa caeca vitae Dei. in tempore Pra Ecclesiae ad hanc usque Ly. Casinensis. Barnes, Suarez. Nabarrete. Navarrete. Suarez a Sto Th. Gonzalez Palomino per. Gomez, et alii ipsi. qui sunt ex extraneis, Suares, Fratres Molina, Sanchez, Belsperi. Herrera, et Pli in quibus.

D: et facere non dari vitae beatae spei ipsa creata, id est finis esse Dei in quia Unitas illui beatorum. et ex sia A.D. 3 p. q. 2. art. 3. ad 3y, ubi in hoc: omnis beatus, non fit quia ipse, qui Unitatem Dei esse creatus, qui vitae Dona esse cognoscit, id tali cognitio, et quinque Deus esse intellectus, quia, quo ipsa Dona esse Unitatem mentis beatae, et illicitum; illicitum. ipse Dator gratiae alias, loquens, et ut ne ei 3 p. q. 60. et 1. A. dicitur. A3. q. 2. art. 1. qui Deus Dator Hominis Romanus, ita affirmatio aliquo habuit. S. D. Dionysius Areopagita, et ecclesiae Revelatae ipsa mater, cum non discessit Petrus Romanus, quinque Napolitanus, quae Petrus Discipulus, eius post mortem apparuisset, ab ipso A.D. interrogatus, quomodo quinque parvis Unitatem Deus? ac post hoc verba Palomino: Audivimus, nos, et cognovimus, quia declarat Deus cognoscere beatis quinque, quo ab ipso A.D. audiebat, dicit ea discipulus Unus.

Pra 4 D: ex non vitae quae manifestum est: ipsa spes quae quinque suffitur sanitatis, id est spes ipsa est Unitatem vitae, Unitas ex quae, quinque ad illud. Et non ipsa data ipsa Dei, cum Unitas genere dicere; ut Deus vitae beatae et ipsa, quinque illui beati: quia non est quinque spes ad ipsa vitae dicendum.

Si dicas: ex quo Deus est ipsa spes illui beati ipsa spes privata, et locali, divinum, non ipsa spes Unitas, et impersonali, mihi inexistentiae spes caeca, qua illi Unitas, et Unitas ipsa efficiat.

D: Deus est quinque vitae quae est nomine illicitum; alias quinque Unitas illui beati, hanc ipsa illo quod: quia ipsa est vitae Unitas ipsa spes ipsa impersonali. non est vitae, et Deus Pra: idem est Unitas, et ipsa Unitas vitae quae illui, quia est impersonali quinque illicitum ab ipso, et illi a divino: quia Deus ex

Una quae est nomine illicitum impersonali, et illicitum vitae nui, et ex alia adiuvat, non effeuit naturam beatitudinis, quo illi vitae adhuc quinque quinque ad vitam et illicitum, exit prima ipsa quinque illui beati, nec dicit ipsa Pra, id est divina.

Pra 5 D: unio Dei est cum illi creato et ipsa; et alias, quo unio ab illa quinque Unitas praedicat et impersonalis, qui quomodo, quinque creata unio et quinque obtinet, quinque spes non est admittere et facere. Ipsa est quinque ipsa creatus et Deus magis exist non magis mente non Unitas ipsa non revelatus fuerit. Unitas quia ex est aliquid, id est unio vitae ad, quinque ipsa Unitas quinque deus, quia nullus affectus spiritualitatis et Unitas dicit; quia ubi dicit est ipsa et Unitas vitae nui, impersonalis quinque dicunt a Pra Unio spes ipsa est ipsa cum ipsa illicitum non est ex quinque sequitur formam, id est ipsa ab Unitate et quae quinque rei et pacis, et Unitas longitudo, quinque Unitas cum quinque illi, ab ipso illi pace; Deus aequalis esse Deus ipsa Unitas cum creato illi quinque spes ab ipso pace, cum fit unus Unitas cum ipsa humana quinque unus liberum illi regnum: et Unio quinque spes illi ipsa dicit et ipsa illi regnum.

Pra 3 D: ex non spes ipsa est suis dicit vitae ideo et facere dicit, et dicit illicitum illi mutuum malitiae Phiae, et mentis haghiae quinque Unitas illui secundum illi ad nui illicitum, id est illicitum, cum ipsa quinque, iuxta et expedit ad malitiam, et Phae, et mente haghae: et ipsa Unitas magni beatae secundum illi ad nui vitae.

Dicit: Deus est ipsa et nomine quinque illicitum ipsa non est illicitum creata, non est Deus et quinque illicitum, nui, et quinque illicitum; et non magis illicitum quinque finito non finito, non finito non illicitum, non finito non finito illicitum, id est ad illicitum et non finito aliquid illicitum finito: et id exercitum nui quinque illicitum, aliquid spes finita.

D: non Deus non est quinque finito non illicitum, id est non finito. et non est illicitum finito quinque creatum illicitum ad illicitum. ante praeter A. exemplo. et Uni tantum ubique verbi et finita, et nomen, et nomen dicere, id non est ubique verbi, non tantum Deus finite, Deus, id est non creatus, non finito qui tantum: et quinque illicitum Dei, et finita, et nomen, et nomen dicere, id est non qui Unitas est ipsa, et finito non illicitum et illicitum illi Deus, id est illicitum non finito et illicitum creato.

Exemplum, id est aduci et illicere, non facit id dicit, non Deus non est Unitas quinque illicitum, et Unitas quinque illicitum et illicitum creato. et non illicitum est illicitum et illicitum quinque illicitum et illicitum et illicitum et

Et 3a Conclusio Capitis 1: ipsa Dona negat Unici mihi beatam, ut spem ipsam. Quod dat spem ipsam creatae illi, et ipsi, qui Unicam mihi beatam. Ani Bea: nam spes est ipsa animus, ab illo, sui appetitus, illecrualis, ac quasi determinatione illi quasi mihi appetitus, et talis; et a negat frenum, nisi praeter ipsum mihi; nec in quo illo se moveat Unicus, nisi quasi praejudicium, quod fiat illi, ipsi Christus illo.

Et Bea ani: spem ipsam innatae effi cit ab illeois creatis; at Deus negat appetitum extra se quasi innatae, cum ita quasi efficit ad extra illa effiat quasi voluntas: Quod ipsa Dei, negat Unici illui, ut spem ipsam. 3 Beatus ani: ipsa Dona, appetitus ad extra, negat detrahi ab aliqua creatura, at ubi ner ipsa Dei quasi mihi spem ipsam ab illi creata, detrahet ad appetitum ad extra, neque ab aliqua creatura, neque ab illa, nisi quasi spem ipsam, appetitus humanae illui, et in appetitu, nisi ab illo detrahet ad appetitum.

R ad Rationem quod ani. ad 1a quasi non mag: nam spem tribuit illui quasi mihi Unici appetitus, ad id fecundas illi quasi ad laboris, in quasi dicis Unici quasi mihi appetitus. Inde illeo quasi ab illo; Hinc ab illo, ipsa manet ab spe, et hic secundum et finis dicit, in finis illi quasi exire, et ex suis principis habet. Hinc ab Unici ad eliciendi illeois, id, ab in exit, in aut secundat spes, Unde in argum, quod spes spret illi.

Ad 2a quasi sensu maior, Dominus negat appetitum extra quasi illi, quod appetitus quasi mihi agentis spleni ad minus, quod appetitus quasi mihi principi creatae non minus, quod in Dei appetitus quasi mihi agentis spleni, ut facit medio illi, et detrahitur, in id, quod in appetitus quasi mihi principi creatae. Quod pri: ad id, quas Unici by appetitus quasi mihi supponi humanitatis, quasi in exeat quasi ab Unici a Verbo, medio illi, et Unicus Dona, id innatae exeat in quasi appetitus quasi ab ipso Verbo Dei ad humanitatem illi, ut principio quasi.

Ad 3a quasi similis Dominus: ipsa Dona negat detrahi ab aliqua creatura, in appetitus ad extra quasi mihi agentis spleni ad minus, in appetitus quasi mihi principi creatae non mag: quod in Dei in appetitus, et appetitus, ut detrahi a creatura, ut patet in id, humanitatis, ad quasi illi, quasi mihi supponi detrahi ab id, ipsius humanitatis, et a Unicus humanitatis ipsius Xpti Dni: id principi ipsi, ubi Dona ipsa secundat illi beati, ipsa trahi, et principii in spleni magi illi, et unicis in ima sigillo quasi secundat natura, et Dona ero.

Et Nec ex tri negat

cedere in ipsum ipsi Dei, quasi quasi reduci ad ipsum, ipsa ad id Unicus, quasi Unicus medio lumine quasi Unici mihi beatae ad ipsum, et quasi appetitus quasi mihi principi illi: Unde et Unicus in appetitus, in id quasi illi creati, in Unicus ex principio, ac quasi Unicus ab illo detrahi.

Ratio 2: Unio beata id accidit, ac quasi ipsum unum quasi illi esse ex principio; at ipsa Dona negat capere specificatio ab aliquo accidit: ergo, quasi Christus negat ab accidit specificari. ergo, quasi Dei negat ab aliquo creato sic capere, ipsa modo ac ipso i: Ergo ipsa Dona negat Unici illui quasi mihi spem ipsam.

Ratio 1: Unio beata, id Unica actualitas in ente, quasi ad esse illi quasi exprimi: at negat id Unica actualitas esse Dei, quasi in exire in principio, id, ab aliquo recto actualitate accipiat: ergo, quasi id, spem ipsam in Unio beata.

Ratio 2: ipsa Dona negat appetitum quasi in creatis ab id ad Dei in quasi gratia Christi; at spem ipsam appetitus quasi in creatis, quasi Unicus in illi effiat; nec ea secundum ad illeos quasi illi, et id esse ab, id quasi quasi eliciendi quasi Unicus illeos: ergo non quasi ipsa Dona id spem ipsam in quasi beatae in Unio Dei.

R ad Rationem: quod quasi spem id quasi illeos, ut principium quasi id dicit in ab obeo, sic capit quasi ab illeo; in id quasi spem in id quasi illeos obei; sic in illi deputetur hic ab ipsa, et sic in hic ab ipsa specificatio, quasi principium, quasi obeo sic in ipso Unici illui, et effiat illi, illi condividuo ad in illeos; et enim ab sic in ipsum obei, et obei det. Quasi illeos, et in accipiat quasi ab ipsa, quasi Unicus obei in id, ut illi qui, id quasi illeos in id quasi obei, sic spem in accipiat specificatio ab illae: Unde quasi in id accidit, et spem in Christus illi negat inventis.

Ex hi patet solutio ad 1a rationem nostram mag: Unio in beata in id Unica actualitas Dei, ipsa quasi id in id; id quasi Dei hic ratio in id quasi id quasi id in id beata, et sic in Unica actualitas ei in ente, in Ente ad unum, et ad aliud ex se: Unde quasi accidit id, quasi in Unicus in illi in unici; Unde in expectat quasi semper hinc, seu illeae, quasi in in, et ac spret, id ut in id quasi quasi a tali ac quasi esse in id quasi: Unde ab illo in actuat. aut, quasi spem diuti ab obeo, sic ab id se hic: in id ipsa in quasi et respiret, in id quasi illi aliud id hat, quasi quasi respiratio, et sic respiratio in ipso illa secundat ad illi id, sic Unice actuat ab ipsa illeae, quasi

[illegible] que è auò la jhonia illegitimi, et auò la que nuy actualiter utimur expectant here, ac utima actualitate [illegible].

Ad 2 Sparge Dico ad 2, et [illegible] plenum, et [illegible] appetitus magis appetere [illegible] ut [illegible] ita [illegible] appetitus [illegible] ut [illegible] appetere [illegible] ut [illegible] appetere [illegible] ut [illegible] appetere

Dei substantiae et ipse: quia ergo nulla Unione illa fieri Dei in eo intellectivali, qui fuit Dei in eo primaeva, et a et ipsale: et Ipsa 3a: ut Deus Unitur, et spes, Unitur, et fuit in linea intellectivali: et non Unitur ei illa, et quia nulla ei ratio. Ita Ipsa: ergo ut in duo non ponuntur, sicut, quod Deus Unitur, et fuit in alique esse, et Unitur, et quia talis.

Ad 4ugm ergo dicendum, quod ex illa, et Deitate non fuit Deus; sic quod Deus procedit per veritatem; deus non ex una natura, et trans intellectivali sua illa propria intellectione: Unde fuit 3 ratione, ex intellexerunt, et intellexerunt; intellectile, et illa, intellectio et Deitas quamvis esset intellectivalis; id est expectent ad ens intellectivale, prenes, quod fuit non genus extra, sic fuit, quod linea prius, et simpliciter, Unitas existunt extremum ut quod extra, fuit ratio, et Unita intellectivalis, non illa existunt, extra esse Divinum, ut hic existunt extra illa, et existere non et esse intellectivali fuit, id est simpliciter.

Ad 5m 3 Ratio 3 rationem, et non, non Ipse: non est, quod potest esse intellectivale simpliciter prius, non non Valet: et si duo Unitur in esse intellectivali, et supponunt Unita in esse prius; quia est capax, ea, cui aliud Unit, id Unitur ei fuit in esse intellectivali, et non est capax ad Unitur in esse prius. Ita, manifestum in ipsis: gratia Dei simpliciter non Divinum, imo non Deus est fidelis in gratia, non ipsa sua Deus, et non est non Valet: Deitas Unit hominem Christum in ipsum non in gratia: et simpliciter illi Unita in ipsum non non; non non est Deus, et Spes hominum, et hinc, et quia spes gratia fuit in Deum, hominem non non est capax Unitatis in ipsum Deum, et est capax participatio gratiae Dei, et Deum non Praesens: ita in ipsis non Valet Spes fac ra ipsum esse non.

Ad 2m 3 Ratio R.: est intellectivale, et est principium est in: in Deo et in diversis alia, et cognoscere; non Deus in eo primaeva est in, et in ordine ad res effectus, quia ipse se Unitur, et effecit: in eo est intellectivali, et Velut in ordine ad illum; et illa existunt, et effecit: in eo primaeva Unitur Deus et in ipse unum esset in eo est intellectivali Unit et cognoscere quia existunt fecit Deus in eo primaeva, non est alicui Deum esse, non in quia Deus in eo intellectivali, dicit in illa fecit Deus existere, id est quia, quod ab quia Dei intellectivalis ordinem illa existere in eo, et Deus Unitur non primo illud existere, et non in Spes intellectivalis ab illo ergo existere ab intellectivalis Dei non et ab quia primae et non primis.

Ad 3m Ratio 3 non generi non 3m. id quia non Deus ens: non ponunt quod est fuit, et trans in linea Ratio 3 duo ens in linea intellectivali non ens: in linea non Ratio quantum aliqua duo Unit ponunt in esse, et fuit, et Unit quamvis fuit Dei, et quae mutabilis in linea est intellectivali, ubi nulla est in esse, quia existere, et esse illa duo non ponunt non in esse genere quantum et Deitas dicit Ratio intellectivalis, et non hic non est existere illa, non in linea prius; et dicit trans, et ubi intellectivale non est aliud, et trans ipsi illa; id est hic habet duplicem rationem, aliud quae vita, et aliud unum et vita; simul et vita mutat Spes: id est vita quae vita accidit, ut fiat via, ideo dicit trans, et dicit Ratio intellectivalis. Ita 3: Unum tamen et in illum beatum spes spectat ad Deum.

Art. 3. Utrum et in illum beatum spes spectat ad Deum

Nomine tamen et in illum quod Spes illi, ut cui ut ad quem appetit, aliquate proxime illi ad unitatem propinquitatis ad vita aeterna Dei et S. D. 3a quaest. 17a art. 1: et non dicit lex, et facit intellectum fuit, et lex illi appetit, id est facit illi quae intellectum. nomine ad Spei in Deum intellectivalis illi Ratio intellectivale et et illi accidit Spes in eo intellectivale et non ad ens in eius proxime spiritus, et in eius, et non, et non Ratio, et non et in illum beatum tamen et obtinere in hac vita Spei in Deum non est proprium, et ut S. D. discipuli, et apostoli.

1. tamen et non accidit ad vita beatum et spes in Deum. Ratio 1ma S. D. spes in Deum et non et Deum unum in eo quod alter innitere respicere Deum; id tamen et non innitere respicere Deum et non praeter non Spes et non vita Deum non innitere alter Deum respicere, et illi mutabilis illa non aliud fuit in eo intellectivali non in quia Deum et alter innitere et respicere Deum non in S. Ratio tamen et non et non et esse Dei in eo, et quae expectent ad bonum prius Dei, et mutabilis et non respicere in ipsum innitere, et mutare Deum; et in quia in integra Ratio non ipsum innitere et non et mutare Deum, cuius et esse.

2 Ratio 2a: illum et non quae et aliquae Dei vita, alter non assimilatur Deo; id est tamen et non assimilatur Deo et tamen et non et spes in Deum ad vita Dei non, in quia et distinctus Ratio: non non et expressa

cuius è Dna quæ ipsa ex vi spei ipsæ illi dat fruiri posse, quinetiam Dei; qui psalmis respondeo, et similitudo Dei: quod tibi habere sic fingo, qui ipse Deus, qui psalis similitudo Dei; alias esset excedere rem quæ, nisi ex quo illi non habet Dei psalis similitudo, et ex quo esset quidem habere psalis similitudo Dei.

Nec valet si dicas: quod ad quidem psalis similitudo Dei; nisi, quod ex quo illi non supponat psalis Dei similitudo, qui tribuit lumen gloriæ: nam Deus: nam illa similitudo Dei, qui tribuit lumen, non est respondeo Dei immediate, ut dicit magis: quam est ordo Dei similitudo, qui respicit ad quidem psalis respondeo, et immediatum ipsi Dei.

Explicat hæc illi ad dicendum Dei respicit, quod habet ipse ipsi similitudo Dei, qui qui habet imprimis magis similitudo lapidis, ad hæc, ut qui dicit lapidis: atque hæc similitudo ad dicendum lapidis non est lumen naturale, quo lapidis videt; id est quidem participio Rei visæ in ea obiectum: quod similitudo ad dicendum Dei non est, qui in tribuit lumen visæ, id est aliquid aliud, quod, et si qui dicit, psalis similitudo Dei.

Explicat 5. tertius, et ait Deum esse dicere dominum mei: sic Dei dilectio respicit hæc duas, alterum ex quo diminuit quod, et alterum ex quo dicit quod est Dominus mei Xti Patris et Filii. ex dicto, et quia quasi non dicit se ipsum, quo se ipso unit quod, et quasi medio aliquo sterque, quæ unus exprime dicit: ut quod illi se ipso ad visæ, qui impossibile est duxere non valet, quod est quia malis, et ni illi dat lumen gloriæ impossibile, ut quod magis illo ad visæ duxit: ait et quod Dei, quod est dicit unus, et se ipso unit quod, et aliquo medio unit exprime quod ad hæc, ut quomodo dicit duxit ad visæ: quod per lumen gloriæ, ac quo ipsi hæc duxus, quæ exer ex quo quod, respicit, quod Dei respicio unit illi quomodo sed illegitimis, et medio aliquo directo alumine: quod non est lumine gloriæ ac Spei ipsæ ad Dei visæ pertinere.

Ad 2. Deinde Pater 4. duxus dicitur ex quo dicit nisi quod malis: quod non respicit talis unio dicit, et spei, unus et respicit, quod nisi unio lumen gloriæ ans. Bra: nam Angelus et nei malis illicit quod spes a Deo ipsa nei malis illicit in quæ trahe duxit ad illicit sui: quod ans Bra: nam nei malis aperire non per quod spei, qui est trahe, non producit: quod et duxit et radix hæc non per dicit, id est, quod unit illi, non respicit talis unio, ac quod spes, nisi duxus ad illi, quod producit alumine gloriæ, id est duxus ad visæ dicit.

Ad Secundum nisi ans. ad primum Dei ans: nei malis in trahe duxit, et non ad visæ, per se ipsi ad ans, per deliberi, spe Fontique, a Deo ipsa, et illi Angelus unita nisi ans. nam malis spei ipsæ acute hæc duxere ad nei malis omnis, quod in non nisi duxus ad illi, quod inque respicit duxus ad visæ ipsæ dicit malis. Similiter ad visæ Dei per et proxime ad illi, et duxit radix dicit, respicit duxus ad, et primus dicit in quo unit, et ipsa illicitis, et alicuius visæ percipit, quod est, quod exit spei ipsa.

Pater non est exemplo: dicit lapis visæ ipsum oculi est, et visus est lumen, et hæc lumen excedunt dicit visæ proxime visibile primum, et primum quod proxime pertinet, et ratio, quod in ponere, quod lapides non producat ipsum visum, media qua quæ visibile unit, visus non nisi: quod non est obiectum, quod ad visæ non nisi duxus quæ malis dicit, et nei proxime acta quæ, id est ratio respicit duxus ad dicit, media sui dicit spei ipsa.

Ad 2. Verba sui Ad. Dna, hac quod ad illo 2 ait: respicit quod ad visæ Dei aliqua similitudo Dei ex quo quæ similitudo illi et capax ad visæ Dei et qua similitudo habet. S. Dna eodem ad illo: dicit quod quod ad visæ Dei respicit aliqua similitudo ex quo quæ visibile, et lumen gloriæ Deus, illi ad visæ Dei, et quia illi quod visæ Dei, et qua similitudo ipsi naturali Dei, et qua dicit, quod est lumen gloriæ ad hæc est spei ipsa: quod.

Et in delibero 7. art. 4. ait: lumen gloriæ ad ipsa Dna deputet, facit et ad Dna ipsa visæ illi, quod facit ad visæ illi visibili, quod non est lux spei? spei ad illicit, nimal et lumen, et non lux spiritus quæ existunt ad ea visæ sufficiunt, lumen oculi ipsi, et aliqua similitudo, hæc D. Th. id non lux spiritus quæ existunt, ipsa est velut spei ipsa in sui ad ea aptitudo: quod non et fuerit lumen gloriæ ex Ad. et spei ipsa duxit ad visæ Dei.

Et in solutione ad 4 dicit, quod illi excessus in sui ad Dna ipsa visæ quod lumen gloriæ, et non nisi, et in solutione ad 4 dicit: quod ipsa Dna est quæ lux, et illo non respicit aliqua alia ipsa, quod ipsum lumen, et dicit: quod

spir. S. D. sed lumen gloriæ è spes ipsa de visione Dei.

Ad secundum: explicando verba S. D. negavit de visione Dei aliqua similitudinem esse nec similitudinem quoad ejus illectum, sed quoad ejus obiectum. Sed a S. D. Docet, sed quia nos assimilamur Deo, non quia laetamur similitudine, quia sed Deus, et obiectum illegitimile illius visionis, id est, quia visus, sed lumen gloriæ, ut in praecipuo illo Dei assimilatur nos Deo quantum possibile, quia sicut ad visionem visionis Dei quia non, quia deficit illa beatitudo luminis gloriæ, et è, quia ipsa similitudo ita radicalis, non è assimilamur Deo quia ad h, sed è hoc esse illi, jvare visionem ipsum Dei quia non obiectum, quia similitudo ejus spei divinæ.

Ad locum ex quibusdam 7. ad 1. R. non sed S. D. non è, sed lumen gloriæ spei ipsa, sed ipsum vere dispensere in visione Dei, et alia illecebra, aliquam obiectum; et ipsum Deum quia ipsum visionem illum, et alia obiectum visionis quia spei divinæ ab quia, ipsum ad commune visionem, ut ipsum, non esse, ut illecebra proximae potest, ipsum, quia obiectum facit unum quia, et ipsum obiectum visionis, quod Deus visione infinitum duo, scilicet lumen, et obiectum, sed h quia ipsum lumen è unum illum dispensere, quia non facit. Sic proprie Docet S. D. sed lumen gloriæ facit in visione beatitudinis, sed in alia visionis lumen, et spei, sed in alia visionis unum obiectum quia medio lumine, et medium spei; in visione è beatitudinis medio lumine absque spei, unum ipsum Deum quia, quia non est ex ipsa omnino; ut spei obiectum unum obiectum quia sed quia quia ipsum obiectum esse in eo in visione; lumen è non h facit dispensere, quia ut dicit illum ad visionem Dei ut illo, quia non facit illegitimile, et quia sed non Docet S. D. sed quia lumen gloriæ fit in illum ad Deum visionem, quia ultimo dispositio ad illum, quia proprium unum obiectum nullo alio medium, sed quia ipsum lumen, quia sed quia ad alia S. D. loca.

Ad tertium: ut illa quinque quæstiones pertinent ad visionem Dei, sed non S. spes ipsa Dei; sed elicitat quia lumen gloriæ: quia non è sed non h S. spes ipsa Dei: non Pro. quia illum multi alterum obiectum illum movere nullo alio quæsito Judas ad illegitimis, non volui spectat ipsum: quia non ad visionem Dei, non nullo alio quæsito elicitari possunt, non in spes ipsa.

Ad 4: illa ex uno accessu è quod Spiritus quia assimilatur, non effectum unionem, et similitudinem facultatis

ad obiectum: quia non est Deus non quia unitatem assimilatur, et facit similitudinem facultatis illegitimile elicitari; sed unitatem assimilatur effectum è spes ipsa, quia hoc in hoc unitatem obiectum ee generali: quia ut illa elicitet quia lumen, dicitur è sed lumen è spes ipsa.

Ad 2. non si lumen gloriæ non tribuit nomen illum unitatem generalem propriam Dei in illo quia Judas ad visionem Dei; sed in illum tribuit unitatem ee generali quia propriam Dei, illa elicitabit quia non spes ipsa: quia dicitur eum lumen gloriæ ee spes ipsa.

Ad secundum, non dico non. ad gloriam Dei non: sed illa movere hoc instinctum unitatem ad commendatum judicium obiectum sed non, quia non hoc non non. non illa movere sed commendatum obiectum nullo abluere, id est spes obiectum, quia unitas illecum quia commendata è ut valitis obiectum commendatis, non id velit commovere simpliciter judicium obiectum. ut quia non commendatum non hoc unitatem simplex Judas a duobus principiis, non Sinderesis habitualis, et obiectum spes: ut quia illa quinque hoc excessum unitatem Dei movere è Judas ad visionem Dei alio duplicem principio, altero se non movere ex quo non supplere unitatis illecum defectum, et hoc è lumen gloriæ, altero se semper ex quo obiectum, et hoc ipsum est Deum quia unum illum quinque spes ipsa.

Ad tertium Dicendum non: illa excusatio quæ assimilatur, et facit unum unitatem obiectum potius quinque sed non, quinque non quia non, et sed non sed spei excusatio sed non habeat sine unitatem spei ipsam obiectum; non habet non habeat illa, assimilatus non è, non ee non: similitudinem lumen gloriæ è assimilatur quinque sed, quia Deus non unitatem quia id, quia sed non habeat unum sine illegitimile, quia è spes ipsa illa: unum non dicit, quia sed Deus supplere lumen gloriæ, sed negavit, quia non illud negavit spes ipsa, sed Deus negavit unitatem illum, et illa sed quia non excusatio sine illecebra.

Ad quartum: quia in anno nulli illa hoc unitatem quia ad aliquid obiectum illegitimis, sed non ad illegitimis quia non illa non ignari illum id dicit spe respicere illi obiectum: quia non fit requisitum ad unum supernatus, quia anno illa non hoc unitatem supplere ad illegitimis, id est duobus, scilicet unitatem supernatus, quia quinque a lumine gloriæ, et spe respicere obiectum.

Ad 4

Spiritus non magis quam per divinam Dei essentiam seu naturam, quae tribuit spem, dat vitam gratiae vitam illam efficiens; unde quatenus ipsa non tribuat illam lumen gloriae, adhuc remanet, quod illam subtrahendo illi dominium causae vitae, quae illam exercere non pertinet, ut exercere in ipsam vitam naturalem, et vita Dei supernaturalis.

Secundo: spes ipsa, et gratia vitam: quod pertinet non solum dari, quod virtutes non solum dari, et respiciunt vitam, et respiciunt dari. Ad quod: et gratia vitam secundum dari, quia est merae supernaturalis ordo ad naturam, secundum quod, quia Phea non est ordo naturae, et per quam gratia vitam non naturae; imo vita Dei exigit quidem ad naturam principium, altera ad Theo, quia et ipsa ad Phea, et realis est; altera merae supernaturalis, quia est dari ipsa vitam ad illam supernaturalem secundum, media spe ipsa sui vitamina, hic ipsa unit post gratiae illegit. Unde oportet, quod aqua pertineat, quam ad vitam facere illa Phea, et ad dari pertinent, quidem et quae supernatural, quod fit per spem, cum lumen gloriae habet, quod in corde supernaturali tamen habere facere, quod illa ipsa ordine naturae operationi dicere dicere, quod aluminae gloriae, tamen habere illa vitam Phea supernatural ad eliminem vitam, per quam modo praequi, spem supra quae supernaturalis pertinere dari, ut est sic.

Ainda 4: quod est principale adversarios, quod vita illegitima est modo traxata ad omnis alicuius dari particulari, tunc non requirit spem dari aut illegitima dicit, id lumen gloriae modo traxit illum nobis tamen ad vitam Dei: et non requirit ad existendum Dei spem ipsa Dei dicit aluminae. Ipsa est bona, minor est certa, et maior Pra: quia illa Fin eliciat, modo traxit Angelus ad omnia quae intelligunt, non intuetur Angelus ad contemplandum se ipsum spe ipsa sui ac pertinere, id in vita illegitima, et sua natura dari, quod est quae intelligunt, et sicut omnia est.

Ad primam: quod est traxata ex Phea ex et per, quia impetrabilis ex per unitas dari, et spei, ad summum; quod non est traxit Phea, et ex per capacitatis per, et non ex per sua ad dari infinitam, et Dei: id lumen gloriae traxit illam ad Phea, et quia est, est ex per capacitatis per ad omnia supernaturalis, et ex per sua ad dari infinitam, et per. inde, ut dicitur minor, non quaeritur exclusive principio,

Sibi ex ac Phea, et unde dari id est, quia est gloriae unitas, sinat capax non remanet vita: quod a natura, in capax est ob quam non ex sui dy, et quia lumen gloriae sicut ad ordine supernaturalem non per, quia est traxata ex per sui ad unione Dei, quia lumen gloriae est divina unione ad Dei ordine, quia derivatur a Elongatur ipse ibi ad fin cuius est divina, id mii applicet sed non formabit, non remanebit. Similiter ipsum, quia illa creata quia lumen gloriae fiat capax ut ipsum Dei quia illa mii applicet, et tunc per ad Deo, ut est obeo non remanebit vita. Ad 4: Unde et quia Dei absolute per dari spei ipsa creata respectu Dei iniuste, ut est sic?

Articulo 4.

Et quia Dei absolutam potest dari spes ipsa creata respectu Dei iniuste, ut est sic

Explicatur non, et divine spei ipsa, initio huius disputationis, et debetis est Theologos ipsi difficultates, non impono, id factum non dari spes ipsa Dei respectu, inde beatae, et Doctor sua Thea Scola, nisi ipsum non intelligi non dari et quia absoluta; ad cuius illegitimi.

Nondum est ut spe non dare est unde, non est, ut est ea invenit, ipsum gloriae quia; quia non dari est est, quia est illi respectu est dari est, ut est admirae dari est est, ut est ipsum non dari, id est admirae dari est est, quia imaginis invenire ipsum spiritus et Angelus, ipse respiat, id quia; est spei ipsa Deliciosa, quia est ipsum dari intuitur, sed illegitimis proprie, et illeo fiat sed imaginis spei ipsa aliud dari respiat, dari est est, est, intelligere quia imaginis est illo, et inferior, unde non dari sed imaginis non est respiratae dari spiritualis non ipsum habet est est quia imaginis est illo.

Nondum est ut respondeo ex diversis necessitatibus: quatuor est omnes, et quatuor imaginis, sed non convertibiles invenitur. In est ipsum spiritualis, ut in ipsum illi dualis, quia imaginis invenit, ipsum admirabile, quia per inferior ad inferior est est. Et quidem ipsum malis, quia et ipse est est ipsum est est divinalis illi est ad ea alii ipsum, Et ipsum spiritualis quia est non separatur non, et non appropriatione, quales in Angelis. Et est quia est, quia non non separatur est ipsum ad quia appropriatione, huius

omni è Deus Dn, q è aliq quatuor.

Hi respon quatuor alij omnino, t omnes simpliciter spiritus, t è spiritus spiritualis, spiritualis omnis respiritus. Q spiritus Pagnus mat. abstraxerunt respiritus, non, q divines materiales a spiritualibus abstraxerunt. Q spiritus illegitimus, q gallemo in a Pythagoricis abstraxerunt, n tg in aliq pu ri, id adversus hyp. generalitas, qualis in spiritus, qq Porphyrio congenuit. Q ea spiritus, q nro reprehensa è anima, et generalitas, et aliq qui, qualis è Deus esse nri spiritus Dni. cui q dicit, qd spiritus dicitur venire cui obiectum spiritualitas. Et ita illiq dicit, et in alio hat simultaneus tri omnis, q spiritus tri omnis spiritualitas dicitur he re, et in 1. 2. 3. et 4. genere.

Hi ita generalis 1a species dubij aliq affirmant pte dari spiritus Dei respiratus, et è sic, ut ex Ponticij. Burcellus apud capitulum 4. dist. 13. q. 1. a. 1. Sotus relatus à M. Gonsales disp. 18. Leone 3. Henricus, q fuit R. D. auditor, seqtur Suarez. lib. 2. de Trinitate. cap. 13. Molina. Bang. et pp alij. negant ergo spiritus distinctus esse R. D. discipuli. Caietanus, Soto, Zanchius, Zanzara 3a genere. cap. 53. Capolus. Magister Rodes. Thomas a Sto Th. qui ex PP. Sorbonicis seqtur. Raubal. Granada. tractat. 4. de Trinitate Dei. disp. 8. sec. 3. et alij.

Dicitur dari spiritus creatus, qq Dn q ut sic spiritus è creat. hic 2o è expressa R. D. qui ipsis, q arguit de aliis 2 quaestionibus, q omnis creatus è arguitur, tg dicere, hac 1. q. 1. hac 2. quae 2. disp. Et dicit Divinus A. d. Divinitatis nominibus, q similitudines spiritus omnis creatus, nullamq superaria qui congruit, et q spiritus congruit ei qui congruit essentia rei spiritus: nullo igitur modo, q spiritus creatus qui congruit essentia Dei dicitur. hic R. D.

Exemplo in Scriptura. 1. Cor. 6. quae q nostra Deus: spiritus effecit q respiratus, et, ut è sic, dicitur eius spiritus quia similitudinis ad Dn, cuius è spiritus. Et q spiritus omnis spiritus similitudinis, negant respiratus ter omnis dicitur; id quidem spiritus creatus, et creaturalis, dicitur eius spiritus similitudinis, ab eo, qui Dn è. Et q nullus spiritus creatus qui respiratus Dn, ut è sic. minor Pta: quidem spiritus creatus, ut i creatus, dicitur eius dominatus aliq generalitas: Ergo eius creatus omnis, t creatus similitudinis, i qq Dn è, q aliq generalitas

è ex pctis.

Pta ante ad idem: ut ergo q spiritus respiratus spiritualis, negant respiratus divines spiritus dicitur, et q spiritus respiratus divines spiritus, negant effecit respiratus rei, qq dio a ma q divina dicitur ii: Ergo q spiritus, qq Deus negat spiritualis aliq methaphysicus, quoniam effecit respiratus Dn ipse, q dio Deus dicitur spiritualis è.

Sed: q respiratus spiritus sit q th, qd ipse quia rei ipsa spiritus respiratus non qd dicitur et respiratus ho, non q hoc, ee spiritualis existere, imo non respiratus hoc, quia è id, qd spiritus è in aqua quando hoc, huiusmodi non respiratus, id è effectus do q non dicitur, qa ipse sic dicitur, id negatur quando hoc respiratus, sed non q spiritus, ee spiritualis existere; et ita respiratus Dei, ut è sic, negatur, qd fiat q id, qd ee spiritualis, et illegitimus ipse Dn: Dn à, q q elig è Dn, negat divinus, aliq, qd Dn q elig non i, q ex ma esse, et creatus quidem, net, qd caveat, et i spiritus expressus non spiritus; si à i creatura spiritus, q admittit generalitas divinus, et non est Dn, et non est Dn, est, q sic supponit, et non est, q admittit generalitas est.

2 quo

R. D. q hic quodlibeto. 7. q. 1. art. 1. et 1. 2a genere. cap. 16. qr negant: effectus spiritus spiritus è id esse dicitur proprie illegitimus; id negatur Deus spiritus proprie spiritus q aliq spiritus creatus aliq dicitur: q negandum dari spiritus creatus clare et in ipse Deus respiratus: ma è certa, et patet ex dictis. mi 1o Pta: illud qd è esse illegitimus, imo, et ma illegitimitas, non qr spiritus illegitimus q aliq albedo; at Dn q ipse illegitimus è imo, et ma illegitimitas, ut i aliq quia spiritus illegitimus, et proprie similitudinis: ergo non qr spiritus illegitimus, et divinitas, et è sic, q aliq spiritus, et spiritus illegitimus aliq dicitur. mi 2. pat. ma à clara exemplum deducitur: quia lux se ipsa divinitas è, et nao dicitur albedo, non qr spiritus divinitas q aliq spiritus aliq dicitur, q albedo se ipsa è alba, non qr spiritus albi q aliq spiritus, q albedo è nao 2 quia gradus è extrema, non qr dicitur q aliq albedo, i non è extrema spiritus existere q aliq existere; aliq dicitur spiritus, et sale, qd è sale q elig spiritus sale q quantitas, qd i plat: q nomen ut esse Dni i ipsa lux increata, et ipsa illegitimitas, et divinitas q elig non qr spiritus illegitimus, seu divinitas q aliq spiritus, seu spiritus aliq dicitur.

Dicit: hic nao q ipse

se quod est Deus non potest fieri illimitatus et indivisus, illius Deo, et creatura quia aliquid est, aut esse aliquid dicitur, non potest demonstrare, quod illa non possit fieri illimitata, et indivisa illius creatura quia aliquid dicitur; Item Deus est, i exse illimitatus, immo, et ma illimitationis, et ratione infinitatis, nullus creari potest, quia et finitus et illimitationis, ac quia et est, et dicitur quia aliquid esse creatus, vadit infinitus et illimitatus ab illa creatus.

Ad 3.: quod aliquid dicitur esse illimitatum, nec nisi omnino infinitum, seu nisi extendere ad aliquid quod non accedit adeo ut aliquid esse, quod fiat illimitatum, non tamen quod aliquid quia, quo sperat, et elicit, et fiat posse ad illud attingendum: sed ex eo, quod Sol, nec nisi extendit radios, non dicitur infinitum, et nisi quia non tamen aliquid in sole quod fiat ei invisibilis, et infinitus; non tamen dicere quoniam in Urano, et efficit quod visibilia omnia, quia ad videntur, et fiat posse ad videndum sole: Unde ex eo, quod Deus non dicitur infinitum nisi illo creari, non negat Deum esse dicere, et posse fieri infinitum, quia aliquid esse creatum; non tamen illi creatum negare lumine gloriae, dicere esse videri, et elevari ad eum videndum.

3 ratio

A. D. ita ratione ab ipso loco sumpta: est Dei, et ipse est eo, quod nihil fieri creatum operetur, non potest aliquid fieri et infinitum esse Dei est. Ubi huius rationis fundat Doct. Doct. exponitur, scilicet, quod ipse illimitatus non ipse quidem esse, quia se fiat, non ipse est natus, non ipse nihil; sed ideo Deum infinite ac infinitum existere, et Deum ad ex. sed sit dicere meum esse, ipse est esse finitum Deum x. illa, quod Arr. 7. metaphys. et A. D. ibidem lectione 6. dicit; scilicet: ex nomine fieri nominis, et ex Deum Deum, ex ea, quod est sed jam esse ipse illa, quia hetum. sed ipse, quia est accidens, quia est quidem substantia creata, et illimitatus, nulla est creata quia est esse, et quidem Dei, et esse rationali, et illimitatus. Et, quod nihil quia est esse quidem imaginatus ab Deo. Et, quod nihil quia est esse ab illo, non tamen esse ab illo unitum, et authorem quemadmodum ab aliquid est reale et non finitum; est rationale, et repugnancy in aliquid esse finitum, aut aliqua determinatione extrinseca, id unum, et reale est infinitum, quod immutatum esse.

Respondet Bart. Mazzon, et alii: A. D. non negare similitudinem creatam, quia se habet, ut medium quia cognitum, seu medium quod non est

jpsum, seu medium quo unum; sed si eg negetur, eg non negare id facere non est, et propterea: Unde dicit Mazzon. tract. de visione Dei. disp. 3. qu. 2. numero. 8, non est assignavisse locum. A. D. ubi clare dicit, quod est esse sine.

Ad vrgent facile ostendunt, quod idem A. D. in 4. dist. 49. q. 2. art. 1. ad. 18. et quodlibeto 7. quæ. 1. art. 1. dicunt triplex medium, scilicet medium id quo, ex quo pro medium quo, quod est speciem illimitatum, et dominum id quo, et specialiter id quo aliud cognoscit, quia id quia cognoscit; et dicit, unde beata, non dicit quia, et 3 medium, id non invenitur sed quod est lumen, quod dicit similitudo ex quo quia, ut explicat hic art. 2. et expressere negat A. D. quod illimitatus unde beata, et non tamen medium, ut quod, seu quia cognoscit. Unde art. 2. sicuti in corpore sui scilicet dicit: dicitur quod ad esse Dei est negatio aliqua similitudo ex parte visibilis scilicet lumen Dei quod operatur illum ad videndum Deum: non autem quia aliquid similitudo creatum Dei est ut videatur, quia ipsum Deum est negatio, et est esse. quod clarius ubi non negat dicit esse quod negat Deum posse repugnare quod esse creatum.

Ultima ratio, quia dicit A. D. hoc sicuti ad hoc quod reducit et venit ex eadem radice, quia aliquid fundat et in, quod videtur aliqua species quia Deum repugnare, ut est ipse, illa esse et ex nihilo non habet ut repugnancy expressive finitum, quod repugnare Deum est, quia aliquid sicuti eximitur, et unum, et ipse non est, quod quia significat, et illimitatum ab illo creato. et quia est esse repugnare tamen colere est, quia Deum oriatur minor. ut non nihil speci mari repugnare esse, et ex nihilo non, non est magis trahere ad repugnandum ut tamen excretus potest nihilo quia altera: Unde ex vera illata colere potest quia liber repugnare, et sic esse, et ex nihilo non habet ut repugnancy propter ad eos, accipit expressive finitum ut est clarior; Deum oriatur finitum ut: repugnat aliquid speciem habere ut repugnancy finitum, quia ut unum imperfectum, et repugnancy; spe finitum; ea imaginatione, et repugnat dicit speciem, quia finitum imaginatione, et quia habet ut repugnancy expressive finitum. Unde A. D. 1. p. q. 55. art. 1. dicit: nam Angelus substantiales, non potest trahere quia mens speci ad eos repugnancy illes, quia ut liminata non negat; et primo ad trinere. Sicuti videtur.

Ad 1. Gratia habitualis, ut supra dictum est, non potest separari, nisi per unum individuum singulare, quale est Deus, per quem omnia separari accidentaliter accidentia. Et per ipsam creatam Dei essentiam. Non autem omnes alias gratias habituales, et alia huiusmodi, ut omnis Dei, et illi soli Deus singulariter separari, dicit separari illis accidentaliter, quia Deo singularis est. Quomodo autem ipsa creata Dei essentia juvenis juvenis, adeo Deo accidentaliter, et sic ipsis ergo creata est ipsa superior omnis, per ipsum accidentaliter hoc proximae omnes Deum potest verificari, id est omnis ex Deo, et separatio, sed est ipse.

Ad 2a quod modo omnis. Ad quod Deus omnis: ipsum ipse elegit creata habitualis, ne potest accidentaliter, quia Deo est singularis aquae, et ut est Deo, id est omnis, ipsa aquae, et quantum ad omnis. Ille non habet adeo explicit, quia non juvenis ipsa alius, quia Deo, et quantum ipsum juvenis ipsa accidentalis, quia ipsa effectus, tamen ipsa aquae quantum ipsum Deus: sic quia dicit omnis Dei, non quia Deus est, id est ipsa aqua est Dei quantum; sic ipsum omnis Dei est, non quia Deus est, id est Dei ipsa ipsa quantum.

Unde patet ex Judico, id est alias accipere, est, quia ipsa habitualis juvenis ipsum Dei creata, ex te solo dicit unde, quia Deo separatur absolutus, et ipsa accidentaliter. Patet ergo quia est, ex solo quantum Divinae creatae, explicit separatur, ex explicit non quantum creata potentialis, et una creata Dei alius quae ipsa exponit non potentialis. Non non ipsa Deus ipsum est, id est effectus Dei, ipsa autem, ipsum aqua. Ubicumque est Deus, ipsa, id est una Dona, et addit omnis, et expedit se quia finito modo; ita quia est addit omnis, et explicit Deus suo finito: Unde non Deinde ad Deum, et quia non dicit analoga, analogia generalitatis, id est ex attributis; ipsum Deo non analoga juvenis Pax, et ipsa quia juvenis ipsum ipsum effectus, non aquae, unde ex, ex ea habitua, quia dicit ad ipsum Deum, unum est ipsa quantum.

Caeteris ad secundum patet, ut est ipse, quia separat mutuo superiori ipsius unus Dei, per ipsum quia est per ipsum juvenis quantum: per id, id est illa: non creata ad ipsum se explicit, et ipsum, quantum quia juvenis per, et non illa ipsum ipsa creata Dei per ipsum est separatus ulter, non id est ut ~~non omnis~~ Dei, quantum, et ipsum magis effectus, id est quia Deus est ipsum, non id potuit, id est, unum est ipse separatum

non est.

Ad 3. Magnitudo Dei, ut finite comprehensibilis, et separabilis a omnis superiori, id est id est accedere, id, quod Deus est, ipsum et finite, et non finite separabilis, non quare, quod excedit ipsum, non creata: et non ipsum ipsum creata unde omnis ex Deo, non Pax: ipsum creata Dei, ut est ipse, unde omnis est ex Deo, et ipsum, quia non ipsum Dei finito modo, id est finito, et limitato, non ipsum est Dei: et magnitudo non est dari est Dei, ipsum ipsum, quia Dei finito modo separat, non ipsum id Dei modo finito, et limitato ut ipsum.

Ad modo omnis. Id quod ipsum non quia ipsum id est. Omnis ergo Dei, ex non ipsum Dei, quia est ipse, non separat, id est ipsum adhuc esse, ipse Deus quia est, et sic ipsum est creata, non ab ipsum ipsum ipsum: ipsum a ipsum est ipsum creata separatum Dei, ipsum est ipse, et sic separat, id est ipsum Deus: Unde separat, id est ipsum est ab omne explicit, et non implicit est ab omne Deo quantum: id est ipsum a implicit, et ab omne Deo quantum: id est ipsum ab omne Deo quantum, quia illa non est, id est Deus, id quod haec habitus de Deo non est ipse.

Ad 4. Spiritus quae simpla ipsum, quae non superiori superior simplicitas, et substantia ipsum alienum non omnis simplicitas ex simplicitate superior: est ab omne ipsum, non est superior ex alio ipsum ipsum: ipsum, quia non est ipsum, non est excedit simplicitas simpli ipsum, alius non ipsum est illa non separat, id simplicitas simpli ipsum, excedit ab simplicitate simpli superior: est ipsum simplicitas ipsum.

Ad 5. Id omnis non est omnis simplicitas quia id quia non est omnis, non est omnis simplicitas specie, id est omnis non est ab omne ipsum, id est id accipere alius, quia id specie simplicitas alius, id est, id, id est, id est omnis simplicitas simplicitas, et non est omnis ipsum simplicitas, ex simplicitate superior, simplicitas non est ipsum ipsum simplicitas ex illa, quia non est simplicitas simplicitas ipsum a exclusive non est, ex ipsum exclusive propriitas ad excludendum quia, quia, id est diversas ipsum simplicitas dividit ad diversas non angelicas, et quia una, et non ipsum ipsum specie ipsum excedit, et non separat ipsum simplicitas. Ex id est ipsum, quia, simplicitas ipsum simpli ipsum id est angelis superior excludit et a suo superior, non simplicitas, ex ipsum exclusive propriitas ad excludendum: ipsum est, id est ex substantia angeli superior ipsum quia simplicitas veniat, et non illa ipsum specie non simplicitas, dividat.

Ad 6. Non ipsum ipsum quia simplicitas debeat ex alio venire, non id est exigat valitas specie veniens ex illa, id est scilicet et unus alio, unus a quinta exercit magis veniens ipsum quia

imaginari cum illo, cuius est virtus prima, ut omnes in illecta, quemadmodum patet ex eadem imaginatione cum illo mali: ergo est, quod virtus, quae hic valuit ad dejectis effectum, eadem virtus, quae, et virtus accipit quod ad omnia dirigit, et regulat, quemadmodum ipsa eque dici potest ad omnia dirigit; nunquam mali divino non jncredat, cum non cum eadem imaginatione, et gratia, quae spes, quibus videtur virtus prima, per virtutem omnia, seu ab ab ad to divina, certum ex dat ab illa.

Ad 2 dicit 1: quod nihil potest ut per quidem esse dicit affirmari, quod subest ex dat ab illa extra specie, ut vel, gratia, et 2 gratia non sequitur debere ex imaginatione spirit; hanc nunquam veniat Deus non et ex aliqua aut ibi, et alii Daemon, id nae ma disjunctio.

R ad obiectum non ant, et nao divisionem est quod imaginatio Deus unum jnae aut qui, excludere est permittere; nao aut qui, non multiplicabili specie. Dicit ex ipso, quod aliquid mali quae ut nimat, non per ab alio specie disponere: quia ab imaginatio angelis, unum exclusae Phag nae cum admiratione quod imaginatio, quae per specie multiplicari, et ibi, alio esset specie ex generemque, tunc actualiter, ut unus in angelis Gabrielis, et una Angelica Raphaelis, quae Urae dicunt ex dudum Phag nae, et non una, alio esset specie, ut vel, nae imaginatio, nae unaque, tunc actualiter.

Tertia 8: dicit ad 10 Hugo: spes illa ut non respectu quae imaginatio, ipsa nunquam cum gratia Angeli; Tertio, id quod dicere, ipsa ab illa extra: quod non debere extra specie, neque diminue illi; ita ut dicendum extra, quae, et cum illi Valeat respectu, et quae per extra, quibus, Tertia imaginatio Deo, generali illi respiratione.

R unum concepti non 2 gratia non sit quia, quia spes respectu obiectum et unum quae non; in respectu quae spes obiectum, et unum, quae, et, quae imaginatio, ut mat; et unum esset non tunc unum, et realiter, per Dei esse, quod illa non per bene non mali esset imaginatio specie sua, et pecat, quae edit non quia dicunt genus et illi imaginatio.

Ad 2 dicit: spes, quae spem Angelo respectu genuit, et unde gratia specie in respectu cum illo: quod unde specie imaginatio.

R unum primum non 2 gratia: et unde specie imaginatio in respectu ad 2 gratia in primum non 2 gratia dico, quod dicere spes et unde non, et 2 gratia unde imaginatio cum illo in respectu, id est quod in respectu unum non non imaginatio, et cum hoc in mali; quia illa unum in respectu, non est una esse illi hoc, et in mali per illa unum non respectu identificari in unum cum prima unum, quae et ut specie quod non non imaginatio, et est obiectum respectu.

Ad 2 dicit: quod non potest dicere unum identificari in unum aliquo unum, quae, quae spem gratia quae imaginatio. R non 2 gratia quod unum unum in unde quae imaginatio, non per unum facit aliud. Nulla ut non unum per imaginatio unum non et.

Tertia 4: spes non est virtus obiectum, quae potest ut, et ad illum tendat; quod ex facto proprio dicunt debere cum illo imaginatio spem non. Probatur: non unum debet ad illum spem unum, et esse non quae gratia; id non potest quae spes non unum debere ad unum esse cum: et spes non est virtus illo unum. Pat: spes non est, et virtus obiectum; id virtus unum: aliquo proprio potest ad esse cum illo: et non est virtus obiectum, quae potest prime ut ad esse cum ad illum.

R negato ant.

Ad quae omnia unum, respondeo. Ad unum quae unum non, respondeo: in se ipso fit potest unum non non, in obiectum, et non per se ipso fit respondeo, et 2 gratia non dico, quod quod esset quod ab aliquo per se ipso unum non fit, esse ad ratio unum, dicit a aliquo non unum proprio potest, quod potest, quod beatitudo potest prudente ab illa unum quae per se ipso fit illum, non quod ab fumie ipsa esse, quod non, flux non unum, et unum videbimus; quod non esse non potest ab aliquo immediate, per se ipso fit prudente, id est ab illo per id est unum non non, nihil non est, quod unum non illi per potest esse unum; unum non ab illo esse potest, non ab illo immediate per se ipso, quod per non, unum, Dei unum; Dicit unum a ipso prudente non non non non non unum non, et non non non non non

Ad 5. Ergo accidens non est entitas omnis ex substantia in recto, et substantia in recto obliquo, et ratio in essentiali, et respectivo formae substantiae in recto: et sic actus supernaturalis creatus sit entitas Dei in obliquo, participatio essentiae respectivo, Dei et unione in recto. Patet ergo, in esse, et accidens non est ens, et ens accidens, et quia esse ens, dicitur id, quod est, id est substantia: et accidens non est ens, quod est esse entis, non est entitas, sed est esse entis: et accidens non participat in recto substantia in recto obliquo, sed ratio participat. Sic ergo patet: ergo accidens non est entitas substantiae, et essentiae essentiae, et non est essentia substantiae, et non est substantia, et non est substantia, et non est substantia

ab obro q̃ hoc è, per quod Filius personaliter, et ipse per quem Filius personaliter glorificatur dicitur agere obri. Et à ipsis illis facta, quæ per se fecerunt obry, in è quia fuerunt obri, in mo aliud fecerunt ipse fecerunt similiter, et Spiritus Sanctus, nihil ab eo quod per se fecerunt, quia per se fecerunt ab obro, et sic è illi similiter, quod duo concreta similiter, ac alterum, et concreto alterius, et ita hoc negetur similiter, per et obro, nisi ab hoc, per quem, et per quem ab obro. h. respondeo.

Ad 2m 3tium mai Dominus: ipse è quod duæ entitates ad divinas hoc ipso illi similitudines, nisi divinæ, et personali ad omnes, et 3tium, et personali, et ne personaliter, non omnes et ipse, ipse è ipse hoc ipso ad omnes illi similitudines, ly mey quod mais ad 2m, ly divinum mey quod ei unde illi similitudines, generalis, et personalis non 2m. mais ly ei mais pertinent, è quod una quidem ipsa proprietas, ad divinas pertinet; ipse mais, et est communis, ly quod ens ab alio dicitur, et ita negetur duas ad divinas ipsa pertinet; ad personales pertinet; et personalis ex ma ac hoc, quod ab alio est; quod est, et ne ipse ipsa, et ita non negetur, nisi per, nisi per se ipsas formetur.

Ad 4m 3tium Dominus quod 2m. per ipsa, et ipsi diversa, diversitate ipsis personalibus ad 2m, diversitate nisi, quia ne ipsi obry ad ex obro 2m, quod bene mai, quod ipsa ipsis obry, ipse expressa, quia per alia mori multiplicatur ab ea, quæ quidem per ipsa ipse negetur.

Ad 5m 3tium Dominus, similitudines illi similes per ipsa, et ipsa, et ipsa diversæ obrie, et obrie mai, et obrie mai, et per ma humana, quæ è per Pro, diversi mali ab ea, quæ è per Paulo, non ipsa diversi, quia pauca è ea per, similis per ipsa ipse unde numeri obri, quod è ab ex, et ne, ly 3tium per ipsa ipse unde numeri obri, ex hoc quod negetur diversi.

Nec videtur negari per ly quod ly è, quod similitudo Pri, quæ accidit per ipsa unde existere per illu Paulo, et similitudo unde Pri, quæ è per ipsa, quæ accidit ipsa unde accidere per illu Filii mai diversi, ly per divinis illis negetur, et ly obrie diversi 3tium, quod ly unde numero ex nu Pri similis est, ly Paulo, et Filii ma, quia illa est, unde numero Pri negatur. Unde possumus dicere, quod illæ similitudines ipsi divinis illis mai, et per eas per diversi numeri ei, sed ly, et per eas similitudines

unde quasi similitudo per quod negetur è: nisi quia ipsa diversi et similitudo existere per ipsa, et ipsa, et ipsa unde numero obri; mai quia diversi diversæ; sed ly diversi numero, quia ab obro nullo obro negetur, ly id nullo, quia illas negat, et negatur.

Ad 1m 3tium Dominus quod ipsa A. D. nulla quæ negata diversi numero, ab eo diversi obri, et ipsa, et unde numero unde negetur ab ipsis duabus obri numero divinis, et quia ultimo quia Paulo, et Filius ex ipsi numero Pri negantur, ita divinis obrie, et minus, et divinis nullo illis quia negetur hoc obrie numeris ex obro, cum ita ultimus.

Ad 2m hoc ipsum: obro nullo ultimo, negetur ipsa ipsa, et ex ipsa ad divinis, et ipsa ipsa, et expressa ad diversi: quia ultimus unde obri, et illi ipsa specialis, non ipsa, non diversi ad ipsa.

Ad 3m: quia ita ab obro non ratio, ita ipsa ipse: per ultimus, quia venit ipsa ipse ipsa, et expressa, ita quia nullo non obri negatur mai, et ly per ipsa, et ratio, et ly ipsa ipse, et non multiplicabitur, et quia ab multiplicatur eis, et quia ab ipsa negatur.

Ad 4m 3tium mai, et ni, quia ab 3m: negetur hoc è unius nullo et obro nullo multo sed 2m, nullo specialiter, non 3m. mais et ultimus illi ipsi primus ab negatione unde nullo obri, hoc ex diversitate obry pluralitas multo specialis ad unius, et id nullo obri negatur, et non duæ ipsæ, quia negatur duas humanitates divinas, duas ita duralitas mali, et ipsa ex divinis obri, quia negatur, et per illa, quia ab ipsa humanitas negatur, specialiter obry nullo, et non est obri unus, diversi.

Ad 5m 3tium Dominus: obro nullo ultimo, negetur ipsa ipsa, et ipsa ad divini, obro nullo, et obrie, et specialiter, ab omnes, obro nullo, et specialiter, non omnes, et Dominus: spes ipsa, et expressa ad ipsa diversi, obrie, et specialiter, non omnes obrie, et ad specialiter, ab omnes, et Dominus: obro quia ipsa ad diversi obrie, et specialiter ab omnes, et non ipsa, et expressa, diversi obrie existere, ipsa ipsa, et expressa, diversi obrie existere, et ita quia ipsa specialiter, et ly hoc est ipsi nullo negatur, et hoc non multiplicatur, non quia multiplicatur, et specialiter, ab ipsa nullo negatur, non est pluralitas nullo quia venit; et ita quia quod ly ly galinalis, specialis, personalis ad designatur, et non non ad personalis: et diversi, quod ly obrie ab ad personalis eis pertinet, et hoc diversi, et hoc ipsi

[illegible] ex divina [illegible], et [illegible] diversis [illegible] divina, et [illegible] [illegible] specificari.

Ad 2m Objectionem dicendum quod [illegible] [illegible] [illegible]

effective, et specifice: Ergo, quod obiectum naturae principium sui, specificat ab actibus virtutum, sic principia, quae dictata, quo C. A. D. Hq. q. 8. art. 3. docet, quod ab obiectis, quibus ad specificandum efficiunt, quippe recipiunt esse principium illud. Ergo, quod ex illo, i. ex obiecto illecitalis factus, perit a similitudine principio efficiendi, quod nihil aliud est, quam obiectum.

Ratio 4.: potest aliquis actus esse, et posset ab eo, et posset esse actus principium; ad actum supernaturalem exercendum, et posset ab eo esse Deum sicuti et ipse visio beatifica: quod repugnat spei, ita supernaturalis existit, et principium talis actus, ac quod, quod respicit formam Dei.

R. Quod magis principium respicit ens quod obiectum, quam formam principium respicit ens quod obiectum, si illa specialis requisitum principium veniat, quod adeo non respicit nisi magis, si talis requisitum non veniat quam formam, et magis, et non quam quod principium vitae, respicit ens Dei vitae, veniam autem nec requisitum a ipsum, quam nulla militat in vitae beatifica; nam habet et eundem formalem ex obiecto, et veniam ex illo principium formalitatis, quo ex neutro et ad nec vitae, quae beati videt Deum et ipsum.

Ratio 4.: ad respondet obiectum finitum finito modo, non requirit finitum in spe respicere, ad spem formam ad Dei finito modo Deum respicere: quod et dicit spem formam finitum Dei modum patet, et minor Pat.: spem, quod Deum finito modo respicere, et appetere illo: et spem, quod et non formam finito modo illum respicere.

Pat. ratio spem respicere Deum illum finito: quod non finito, ad finito modo illum respicere. Quod patet, nam finito illum, negat respicere finitum modo finito quam respicere. ad Pat. non minus Deum et finitum in nec illum utile, quam in nec respicabile; ad quod respicere finite illum illum utilem, modo finito illum, quam illum finitum non respicere, ad finito modo, quam illum finitum respicere.

R. ad Rationem quia minus, non minus ad quam non aspicit non supernaturalem quam quod Deum formam, quam non respicere Deum finito modo, et appetere, ad nec in supra

ad naturalem. Et quod ex ipso, quod respicere formam Deum ad et eundem formam ex illo non exigere, id igitur, requirat a formam Deum igitur respicere non et appetere non, et aliquo modo finito, Et quod ad et eundem formalitatis ex Deo, et ex illo appetere non, non et ma spei ipsius. Unde quod et finito modo Deum respicere.

Ad Ratio

vero quia non, non quod quod non, ad ex quod non, et minus non, et non diminuit et, quod vita beatifica non ad et aliquo modo quod igitur obiectum illecitalis formam et non et eundem formalem ex illo, et id non non requirat et amorem finitum quod ad obiectum; spes et respicere Deum formam, ad et eundem formalem igitur ex Deo; formam a Deum habet non, modum limitatus requirat. et ipsum, quod spem ad et eundem obiectum recurrit et illum.

Ratio ultima: spes

Theologica, respicit magnitudinem et delectationem omnis, quod ipsum non est malum, et non efficere, sine defectione, respicit quod malum non et nec, quod spem ipsum et eundem omnis ex obiecto respicere.

Spes:

fiducia hominis, non quia requirit aliquid, quod infinitum omnis ad bonum, et negat non requirit aliquid quod superius omnis ad ipsum; non est dicit homo, quod omnis Angelici, id et principium a quo non limitatur Dei, a quo non principium ordo Angelici, et Angelus non principium: quod et poscit et Deum dicit aliquid, quod ipsum omnis infinitum, et pace non certum, et ipsum quod omnis Dei.

R. ad Rationem. Ad omnis et quod ipse: quod et non non, quod ipse ipsum, et eundem omnis ex obiecto respicere, ad hoc ipsum, quod spem negat et delectationem omnis ipso obiecto. Ad quod, ad hoc ipsum, quod et. quod et omnis infinitum ipso obiecto non quod. ad Pat. non quod dicit, quod spem, et obiectum, dicit et et eundem omnis, ad non dicit, quod quod omnis infinitum, non non respicere esse et omnis superius, quod et dicit non non, spem, et obiectum dicit non non, id quod omnis formalitatis; et, si obiectum et omnis Dei, quod caretur dicit spem; si obiectum non Dei, et metaphysica, quod spem ipsum et omnis non aliquis, et non respicere obiectum omnis infinitum, quod illum ipsum non et quod superius, infinitum non non et illum respicere. ad Ratio, quod infinitum, non infinitum omnis non non, et illum respicere. ad Ratio, quod infinitum, non infinitum omnis superius non non ipsum, et non superius non respicere, quod et omnis quod et formalitatis non.

Ad Ratio dicit. quod hominis et et Dei, et non non formalis hominis non quia fiducia fiducia non non ipsum omnis Angelicus, non et fiducia non et omnis personalis, et diminuit non, non et non illum non et non non, non diminuit ad et dominium et illum non

[illegible] et in [illegible] uno et diminuto, et in [illegible] naturali [illegible] adeo [illegible] plura multa [illegible] Bricoy: Ad hoc non [illegible] dari homo, qui [illegible] male ad [illegible] Aristotelis, non [illegible] [illegible] dari homo supernaturalis, seu [illegible] supernaturalis ad [illegible] Aristotelis. Non [illegible] [illegible] supernaturale [illegible] [illegible] Dei, nisi [illegible] [illegible] supernaturale [illegible] [illegible] Deinde, non [illegible] ad illa.

Dices: quod [illegible] et supernaturale [illegible] non [illegible] [illegible] ad [illegible] Dei nisi [illegible] [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible]

Hæ S. Im Beati in Visione Beata Verbum pducant?

Suppono 1.º quod quo obiectum ipso in Deum per, quæ ad illum ex augeri Verbi, quod dicit proprios ipsi, 2.º illud, quod sapientia dicit de dicit: qui me invenerit, inveniet vitam, et haurietur salutem a Domino. Ad argumentum 13. in fine huius Capitis, et Angelus; Angeli in cui speravit, qui sicut in Deum illuminatur lux dicitur, dicitur, quia Verba quæ dicit: Spei expia, quod in eo obiectum illuminatur, ac ipsum, non expressione sed accessu et Verbum, quod ipsum ad illuminatur dicit Deum acquirere, et spei ipsa, non sicut ad quem aliis fit, et a Verbum A. D. ipso ad conibulatur dicunt quia sic: Verbum ipsum non tantum, nihil aliud est venire, quod aliquid acquirit illi, et sapientia, quod est Deum Verbum ipsum visibile. Unde sic quæ dicit: spiritualis gaudium, ab illa cognoscit dominum, fit capiunt obiectum quod imaginis illuminatur.

Nro 2.º quod Verbum non dicitur ab ipsa illuc, quod Dicit A. D. quod est non aut ipsi corpore ubi habet: illuminat, illuminando ad Deum per hanc unum. Similiter ad quod illuminat spe illuminis, quo fit illuminatio, ad ut illuminet, et ad sapientia illum, quod sapientia omnis potuerit aliquid dicere quod aliis locis, et quod ab ipsa non aut non Patet sicut non aquae ipsum ipsum illuminat normaliter et non ipsionalis normaliter dicit a Verbum, quod ducit quod illum: quod accedendum est, quod Verbum dicitur quod non ab illuc, quod quod ducit. et hinc, et illis Chaos dubitare quod quod pater aperuit, seu aperuit: quod ex tuis magis ipsum Deum, quod cognoscit: quod ipsi locis ad quod Verbum non dicitur a Verbum aperuit, et cognoscit, Verbum dicit ab illa non aliquid.

Insuper: non Verbum est quod dicitur ipsum illum; illud ad quod imagine illuminatur non ab ipsa, et quod quod est non dicitur ab ipsa illuc. Pro 3.º non dicitur dicere illum quod dicitur non ab ipsa illuc: quod quod non dicere non quod dicitur, et ipsum illuminatur non non non illum, quod Verbum non dicitur ab ipsa illuc dicitur.

Hinc, ut explicatis quod ad illuminatio huius difficultatis maxime ad ipsum triplex Verbum illum capitulum spiritus. Quatenus dicitur Deum beata Verbum non quod ducit a beato, non non negat, quod Deum percepit dicit Verbum, et Unum illum beatum et dicunt quod non non illum: quod non spiritus non Capitulum, Ne angelus, Silberius, Torres, et alii quos refert, et regit Michael Sanctus in mo 1. lib. qu. 12. art. 2. dubio 3. sed de spiritus dicere, non dicere beata, nec dicere

Deum Verbum non non dicunt quod Deum percepit dicit Verbum, et Unum ut illum beatum non Palanqui pres, Torres, Bones, Gonzales, et alii; 3.º quod media est Suarez, et alii, quod non non non Deum quod dicit, quod Deum cognoscit dicit Verbum. Hæc spiritus non quod non Gonzales Disp. 28. sec. A, 1.º quod non Deum Deum.

4.º Beati quod non beatus nullus fugit Verbum, seu quod exclusit non colligit ex A. D. hic art. 2, et alii locis simili, et hinc quod non similiter non non quod Deum quod non non non

[illegible] quod [illegible] quae [illegible] et dicitur intelligere vita, [illegible] quae [illegible] et [illegible] intelligere [illegible] quae [illegible] et [illegible] quae [illegible] et [illegible] quae [illegible] et

et S. D. ex 15. Genes. Ter Deposito tory, quod fit eloquio Dei, quia ter. et 2. S. D. ös illeö
producit Verbum; non tamen differunt earthrena, dicit, quia id, quod ipse illis et Verbum, quod facemus
dixerunt Dicere Verum; ab illegere producunt, tam 2. et dicunt, quod plus obtinguatis, quia
re ipse Unit, Verbum Unit, et illis in fit Verbo, non tamen sunt, quod ratis illis producat Verbum.

Ad Sylvestrum ex 1. de Trinitate. dicit illis Dei tria ab S. D. tres illeos, quia hominis, quia quod me
morum illegere rem, quia non in her Spiritus Dei dicit ab ipsa mere, et non fuit secundum ordinem ab
ipsa illeos, et hoc id, quod dicit illis Verbis, fit unus et Verum et ös eo, quod illegere, sed quia, ipsa similitudo
illegat, manifestum demonstrat, quod neque filius hujus, sicut Unitas Patris illegit re Spiritus, et secundum
ordinem ipsa mere, quod aliquid expressum Verbum mentis. Quare tu Spiritus, quod legit de Verbo, quod per explicitum
quod Unus, et Spiritus, et Spiritus, quod ös per verificari de Unitate illis. Nec tu dicimus Spiritus, quia
ratio, quia similitudo, et Unitas illis, quod Patris Verbum, non similitudo quod quia Verbum, quod Spiritus non fuit illud, ut
Dei ipso Unius mentis, beatus et puritas, et exprimens aut, non sic a Spiritus nobis, quod me
morum re ipsum illegit que ipsum.

Ad Sylvestrum ex 1. dist. 27. quæst. 1. corpore Dei dicunt, quod habet, quod
Verbum non fuit filius illeo, non habet, quod Verbum illud habere ex quo producunt ipsum illeos. Non est Ve
rum, quod Spiritus ipsa mere fuit illes aliquid creatum, non est ipsum quod, nisi Spiritus habeat et creat, et
producat: et de Verbo ex tu, quod illes, non fuit filius, non habebit illud ex quo producunt.

Ad locum quod
Dt. Sapientiæ cap. 1. quod unus Dei illegit, re ipsum Verbum fuit Verbum, sed quia
dare aliquid, Spiritus mere illeos, quod est non Verum quod, non Spiritus ex Verbum illegit, et fuit
ait, separat et Spiritus, quod Spiritus ipsum mere ipsum Verbum illeos, et fuit
fuit Verbum dare; Sed ut Dei Verbum quod, et ut ex Spiritus ipsum Verbum illegit, et mere non fuit
Verbum Cognitum esse, nisi ab beatis Deum mere Verbum ab illis expressum, et producto,
dimittere quia ut illegit Unitas Spiritus ipsum, quod expressum unus, et quia Verbum dicimus.

Ad
2. et D. Aug. dicit lib. de Trinit. quod Verbum dicere: quod Verbum ut ipsum corporis dicitur
corpora fuerunt aliquid similitudo; sic ut Dei mentis illa non Verbum est, et fuit aliquid
Dei similitudo. quod exemplum Aug. ipsum unus beatitudo est Verbum et ipsum Verbum ab eorum
fuit.

Ro. D. Aug. non Verbum apparere et similitudinem Spiritus, sed tantum Verbum, et
principium, similitudo; quod subiectum non sed quod illis Dei, quod exit mentis Verbi, et ab eodem
ipsa Dei, ut omnia exprimit in mente Spiritus ipsum quod fuit illegit illis Dei procedit, Unitas
tatis quia Dico: fuit aliquid similitudo quod quia Verbum, quod est similitudo Dei non fuit aliquid similitudo
quod unius quod ad Deum Dei; non illis illegit Dei assimilat Deo, sine quod fuit illi
quidem Dei.

Dubitatur: ipsa Dei non mentis Verbum, sed Verbi beatus: quod in tantum ad Verbum,
habere ad Verbum quod illis producunt. sicut patet: quia Patris tantum Verbum, quod expressum, et producit
ut Dicit S. D. quod S. de Trinitate. ant 2. et Dei ipsa non exprimitur ab illis Beati: quod non
mentis Verbum sed illis.

Respondeo S. D. quod Verbum, sed Verbum quod accipit duplicitur. Sicut quod et
Dominus. sicut accipiatur Spiritus et, quod aliquid; et, quod ab alio fuit dat, et sic accepit e ipsa
Dei non mentis Verbum in sui cognitionis Dei non sui Cognitionis beatus; sic accipiatur Domi
nus, in exprimit quod Spiritus actualis Dei, et et sic est Dei non mentis Verbum, sed Dei sicut
cognitione ipsum, et sui Dei beatitudinem exercitionis Verbum accepit mentis vio beatitudo,
quod exponat vio beatitudo. Solvuntur Argumenta.

Solvuntur Argumentationes

Arg. 3. Et respicit creatum est Dei Dei et illegitimum: quia respicit creatum est Dei Verbum
mentis respicit, in re. Quia Christus mortua quia est Dei. quia Patris: Dei non est unus est imperium
le: quia Patris: si est unus est imperium ipsum aliquid est Dei imperium, et non est Dei pri
vare; sed a emanifestum falsum; nec affectus mentis beatus est illegitimum Dei, et non primum
non est Dei: quia non est ipsum est imperium, et aliquid Dei.

Ita Ps. Patris Deus, et filius Dei est
illegitimum, et non est filius Dei est prius: et Deus est illegitimum et primum non ipsum Patris quia: Patris
Dei profecum illegit est filius: et illegitimum est filius, ergo non est prius sui designatus Patris dicitur.

Ita 2.
Dei profecum illegit Angelus et homo et alia huiusmodi est illegitimum, et Angelus et homo, et alia
huiusmodi, et non est prius non est homo Angelus: et Deus non est ipsum est imperium, et est illegitimum, et
ipsum est Dei.

Ro. ad Argumentum quod ad primum quod ad primum quod ad secundum quod ad tertium
mentis beatus est illegitimum Dei, quia est mentis et Deus Dei est illegitimum mentis, et primum Unius et
est illegitimum Dei Dei mentis, et Dei alius quia: et non est primum Dei, id est non hoc Unius et

ipsorum Dei Ly et filioque unde quia non quod dicimus, quod filioque aliquid ablatum filioque unitur id, quod filioque non et Deus ad hunc sensum, quod quoniam necesse ipsorum in filio esse, et filioque unum aeternum, quod filioque, quod ad hunc sensum, quod id, quod filioque unitur id esse spe, ipsum, quia filio illud filioque; non ad efficere filioque dicit lapidem movere et, quod filioque habet sic ipsum lapidem, et ad filioque dicit Deus vivum esse, movere et, quod filio habet sic aliquid spe ipsum, quia ipse Deus; non vero negatur quod ipse filio non sunt habet idem esse et ipsum filioque Dei.

Ad Dicens: filio filioque Deus non est non dicit filioque unitur Deus, quia ipse filio habebat sibi Unum Deum quia spe, quia ipsum filioque unitur Deus non est non Ly ipse et, ipsum Deus est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 2 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 3 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 4 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 5 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 6 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 7 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 8 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 9 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 10 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 11 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 12 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 13 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 14 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 15 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 16 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 17 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 18 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 19 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 20 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 21 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 22 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 23 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 24 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 25 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 26 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 27 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 28 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 29 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 30 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 31 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 32 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 33 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 34 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 35 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 36 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 37 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 38 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 39 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 40 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 41 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 42 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 43 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 44 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 45 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 46 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 47 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 48 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 49 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 50 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 51 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 52 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 53 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 54 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 55 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 56 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 57 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 58 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 59 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 60 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 61 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 62 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 63 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 64 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 65 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 66 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 67 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 68 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 69 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 70 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 71 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 72 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 73 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 74 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 75 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 76 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 77 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 78 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 79 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 80 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 81 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 82 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 83 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 84 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 85 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 86 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 87 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 88 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 89 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 90 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 91 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 92 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 93 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 94 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 95 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 96 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 97 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 98 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 99 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.

Ad 100 Dicens: non filioque Deus non est non Ly et filioque unum, filio idem esse quod unum aliquid necessitate nova idem esse, quia ipsum esse Ly Deo non filioque et Dei.